

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.11.2011
KOM(2011) 751 slutlig

2011/0366 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av asyl- och migrationsfonden

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Politiken inom området för inrikes frågor har stadigt vuxit i betydelse under de senaste åren, vilket bekräftas i Stockholmsprogrammet¹ och dess handlingsplan². Genomförandet av dessa är en strategisk prioritering för den kommande femårsperioden och gäller t.ex. migration (laglig migration och integration, asyl, olaglig migration och återvändande), säkerhet (förebyggande och bekämpning av terrorism och organiserad brottslighet, polissamarbete) och förvaltning av de yttre gränserna (bl.a. viseringspolitik) samt den externa dimensionen av politiken på dessa områden. Lissabonfördraget gör det också möjligt för unionen att sätta ribban högre när det gäller att ta itu med de problem som invånarna i området med frihet, säkerhet och rättvisa har i sin vardag.

I Stockholmsprogrammet fastställs att ökad rörlighet för personer medför både möjligheter och utmaningar, och betonas att migration kan vara till fördel för alla berörda parter om den hanteras väl. Mot bakgrund av de betydande demografiska utmaningar unionen kommer att stå inför i framtiden med en ökad efterfrågan på arbetskraft, har Europeiska rådet också konstaterat att en flexibel invandringspolitik kommer att utgöra ett viktigt bidrag till unionens ekonomiska utveckling och resultat på längre sikt.

Den 29 juni 2011 antog kommissionen ett förslag till nästa fleråriga budgetram för åren 2014–2020³: en budget för Europa 2020. På politikområdet för inrikes frågor, som omfattar säkerhet, migration och förvaltning av de yttre gränserna, föreslog kommissionen att man förenklar utgiftsinstrumentens struktur genom att reducera antalet program till en tvåfondsstruktur: en asyl- och migrationsfond och en fond för inre säkerhet.

Genom denna förordning inrättas asyl- och migrationsfonden, med utgångspunkt i den kapacitetsuppbyggnadsprocess som utvecklats i samverkan med Europeiska flyktingfonden⁴, Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare⁵ och Europeiska återvändandefonden⁶. Denna process utvidgas så att den blir mer heltäckande och omfattar olika aspekter av EU:s gemensamma asyl- och invandringspolitik, även åtgärder som vidtas i eller med avseende på tredjeländer och som i första hand är avsedda att främja EU:s intressen och mål inom dessa politikområden. Hänsyn tas också till den senaste utvecklingen.

Enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska unionen utforma en gemensam asylpolitik i syfte att erbjuda en lämplig status till alla tredjelandsmedborgare som har behov av internationellt skydd och att säkerställa principen om ”non-refoulement”. På grundval av solidaritet mellan medlemsstaterna är det i detta sammanhang nödvändigt att inrätta mekanismer som främjar en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot personer i behov av internationellt skydd och fördrivna personer och bära följderna av detta. Detta inbegriper även en betydande vidarebosättnings- och omplaceringskomponent.

¹ EUT C 115, 4.5.2010, s.1.

² KOM(2010) 171 slutlig av den 20 april 2010.

³ KOM(2011) 500 slutlig.

⁴ Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG (EUT L 144, 6.6.2007, s. 1).

⁵ Rådets beslut 2007/435/EG (EUT L 168, 28.6.2007, s. 18).

⁶ Europaparlamentets och rådets beslut nr 575/2007/EG (EUT L 144, 6.6.2007, s. 45).

En välorganiserad politik för laglig invandring och effektivare integrationsstrategier, vilka överensstämmer med Stockholmsprogrammet och stöds av EU:s rättsliga instrument, är av central betydelse när det gäller att säkerställa EU:s långsiktiga konkurrenskraft och, på längre sikt, framtiden för den europeiska sociala modellen. Mot denna bakgrund är en bättre ekonomisk och social integration av lagligen bosatta tredjelandsmedborgare fortfarande avgörande för att vi ska kunna maximera vinsterna med invandring.

En ändamålsenlig och hållbar återvändandepolitik är en väsentlig del i ett väl fungerande system för migration inom unionen. Den är också ett nödvändigt komplement till en trovärdig politik för asyl och laglig invandring samt en viktig del i kampen mot irreguljär invandring.

Händelserna nyligen vid gränsen mellan Grekland och Turkiet och i södra Medelhavsområdet har också visat hur viktigt det är att EU har en övergripande migrationsstrategi som omfattar en rad olika aspekter, t.ex. stärkt gränsförvaltning och förvaltning av Schengensamarbetet, bättre planerad laglig invandring, ökat utbyte av erfarenheter av framgångsrik integration, förstärkning av det gemensamma europeiska asylsystemet samt ett mer strategiskt förhållningssätt när det gäller förbindelserna med tredjeländer i migrationsfrågor.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

I överensstämmelse med den starkare betoningen av utvärdering som ett redskap som kan ge ett bra beslutsunderlag har man i detta förslag beaktat utvärderingsresultat, samråd med berörda parter och konsekvensbedömning.

Resultaten av rapporterna om efterhandsutvärderingen av Europeiska flyktingfonden för perioden 2005–2007 samt om halvtidsutvärderingen av genomförandet av Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare för 2007–2009 och Europeiska återvändandefonden för perioden 2008–2009 var särskilt viktiga i detta avseende.

Arbetet med att utarbeta de framtida finansieringsinstrumenten för inrikes frågor inleddes 2010 och fortsatte 2011. Som en del av detta förberedande arbete inleddes en undersökning i form av en utvärdering/konsekvensbedömning i december 2010 med hjälp av en extern konsult. Denna undersökning, som slutfördes i juli 2011, samlade tillgängliga utvärderingsresultat för befintliga finansieringsinstrument och sammanfattade de problem, mål och politiska alternativ, inbegripet deras sannolika effekter, som undersöktes i konsekvensbedömningen. Med utgångspunkt i denna undersökning utarbetade kommissionen en rapport om konsekvensbedömningen som konsekvensbedömningsnämnden avgav ett yttrande om den 9 september 2011.

I konsekvensbedömningen beaktas resultaten av ett särskilt offentligt samråd på nätet om den framtida finansieringen på området inrikes frågor. Samrådet pågick från den 5 januari till den 20 mars 2011 och var öppet för alla berörda parter. Totalt 115 svar kom in från enskilda och på uppdrag av olika organisationer, inklusive åtta principförklaringar. Bidrag till samrådet kom från alla medlemsstater och från några tredjeländer.

I april 2011 samlade konferensen om en omvärdering av EU:s framtida finansiering på området inrikes frågor (*The future of EU funding for Home Affairs: A fresh look*) viktiga aktörer (medlemsstater, internationella organisationer, organisationer inom det civila

samhället etc.) till diskussion kring detta tema. Konferensen var också ett tillfälle att validera resultaten av inventeringen och det offentliga samrådet.

Frågan om EU:s framtida finansiering på området inrikes frågor togs upp och diskuterades med institutionella aktörer vid upprepade tillfällen, bl.a. i samband med ett informellt lunchsamtal under rådets (rättsliga och inrikes frågor) möte den 21 januari 2011, vid en informell frukost med Europaparlamentets politiska samordnare den 26 januari 2011, vid hörandet av kommissionsledamot Cecilia Malmström inför Europaparlamentets Sure-utskott den 10 mars 2011 och i samband med ett utbyte av synpunkter mellan generaldirektören för GD Inrikes frågor och Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter den 17 mars 2011.

Särskild expertrådgivning om de framtida finansieringsinstrumenten på området asyl och migration inhämtades genom diskussionerna vid mötet i kommittén för invandrings- och asylfrågor den 22 februari 2011, mötet i nätverket av nationella kontaktpunkter på integrationsområdet den 15 mars 2011, mötet i kontaktkommittén för återlämnandedirektivet den 18 mars 2011 och vid mötet i högnivågruppen för asyl och migration den 27 april 2011. Vidare har tekniska aspekter på genomförandet av det framtida finansieringsinstrumentet på området asyl och migration också diskuterats på grundval av ett skriftligt samråd i april 2011 med medlemsstaternas experter inom ramen för den gemensamma kommittén för det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar (Solid-kommittén).

Dessa samråd, möten och diskussioner på expertnivå bekräftar att det råder allmän enighet bland berörda aktörer om behovet av att bredda möjligheterna att ge EU-finansiering på området asyl och migration, inbegripet dess externa dimension, och behovet av att förenkla mekanismerna för tillhandahållande av finansiering och skapa större flexibilitet, särskilt när det gäller att reagera på nödsituationer. På området asyl och migration ansåg man att de allmänna tematiska prioriteringarna redan är fastställda i och med Stockholmsprogrammet och dess handlingsplan. Det fanns ett brett stöd för tanken att minska antalet finansieringsinstrument till en struktur bestående av två fonder, på villkor att detta verkligen leder till en förenkling. Man var också överens om att det behövs en flexibel mekanism för nödsituationer, så att EU snabbt och effektivt kan reagera på migrations- och säkerhetsrelaterade kriser. Delad förvaltning med en övergång till flerårig programplanering med uppställande av gemensamma mål på unionsnivå sågs allmänt som lämplig genomförandemetod för alla utgifter på området inrikes frågor, även om icke-statliga organisationer ansåg att man också bör fortsätta med direkt förvaltning. Berörda aktörer stödde också tanken på att ge de byråer som ansvarar för inrikes frågor en viktigare roll, för att därmed främja samarbete och uppnå större synergieffekter.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER PÅ FÖRSLAGET

EU:s rätt att agera följer av artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionen, som lyder så här: ”Unionen ska erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring samt förebyggande och bekämpande av brottslighet”.

Unionsåtgärder berättigas av de mål som uppställs i artikel 67 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*), som anger hur ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ska skapas.

Denna förordning bygger på rättsliga grunder i avdelning V i EUF-fördraget på området frihet, säkerhet och rättvisa, nämligen artiklarna 78.2, 79.2 och 79.4. De utgör den rättsliga grunden för unionsåtgärder på området asyl, invandring, hantering av migrationsströmmar, rättvis behandling av tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i medlemsstaterna samt bekämpning av olaglig invandring och människohandel, även genom samarbete med tredjeländer.

Dessa artiklar utgör en förenlig rättslig grund med beaktande av Förenade kungarikets, Irlands och Danmarks ställning med avseende på de områden de täcker, vilket möjliggör förenliga omröstningsbestämmelser i rådet. Varje rättslig grund omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

I detta sammanhang hänvisas också till artikel 80 i EUF-fördraget, där det framhålls att denna unionspolitik och dess genomförande ska styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna.

Inrikes frågor är allmänt sett ett område där det finns ett uppenbart mervärde i att utnyttja unionens budget. Unionen har bättre förutsättningar än medlemsstaterna när det gäller att tillhandahålla en ram för en solidarisk hantering av migrationsströmmar. Det ekonomiska stöd som lämnas enligt denna förordning bidrar därför i synnerhet till att stärka kapaciteten på nationell och EU-nivå på detta område. I detta avseende är syftet med denna förordning bl.a. att stärka och utveckla det gemensamma europeiska asylsystemet, öka solidariteten och förbättra ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna (särskilt gentemot de medlemsstater som påverkas mest av migrations- och asylströmmar), att främja utarbetandet av proaktiva invandringsstrategier som påverkar och stöder integrationsprocessen och främjar tredjelandsmedborgares integrering i medlemsstaterna i synnerhet på lokal och regional nivå, att höja medlemsstaternas kapacitet att främja rättvisa och effektiva strategier för återvändande samt att stödja utvecklingen av partnerskap och samarbete med tredjeländer.

Det är dock helt klart att ingripandena bör ske på lämplig nivå och att unionens roll inte bör bli större än vad nöden kräver. Som sägs i översynen av EU:s budget bör "EU-budgeten användas till att finansiera allmänna nyttigheter på EU-nivå eller åtgärder som medlemsstaterna och regionerna inte kan finansiera själva, eller användas där den kan garantera ett bättre resultat".⁷

4. BUDGETKONSEKVENSER

I kommissionens förslag till flerårig budgetram ingår ett förslag på 3 869 miljoner euro (i löpande priser) för asyl- och migrationsfonden för perioden 2014–2020. Preliminärt bör mer än 80 % av detta belopp (3 232 miljoner euro) användas för medlemsstaternas nationella program, medan 637 miljoner euro bör förvaltas centralt av kommissionen för finansiering av unionens åtgärder, katastrofbistånd, det europeiska migrationsnätverket, tekniskt stöd samt EU-byråernas utförande av specifika operativa uppgifter.

miljoner euro (löpande priser)

Asyl- och migrationsfonden

3,869

⁷ Översyn av EU:s budget, KOM(2010) 700, 19.10.2010.

Nationella program	3,232
Centraliserad förvaltning	637

5. FÖRSLAGETS VIKTIGASTE INSLAG

5.1. Resurser för medlemsstaterna

Största delen av de tillgängliga medlen inom ramen för fonden kommer att kanaliseras genom nationella program i medlemsstaterna som omfattar hela perioden 2014–2020. För detta ändamål kommer de belopp som anslås till medlemsstaterna inom fonden att bestå av ett grundbelopp och ett rörligt belopp. Efter en halvtidsöversyn kan ett tilläggsbelopp komma att anslås från och med budgetåret 2018.

5.1.1. Grundbelopp/basbelopp

Grundbeloppet fastställs på grundval av senaste tillgängliga statistiken om migrationsströmmar, såsom antalet första asylansökningar, antalet positiva beslut om flyktingstatus eller subsidiärt skydd, antalet vidarebosatta flyktingarna, siffer- och flödesuppgifter avseende lagligen bosatta tredjelandsmedborgare, antalet återvändandebeslut som utfärdats av de nationella myndigheterna samt antalet verkställda återvändanden⁸. Dessa uppgifter är desamma som hittills har använts vid beräkningen av anslagsfördelningen inom ramen för Europeiska flyktingfonden, Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare och Europeiska återvändandefonden. För att säkerställa en kritisk massa för genomförandet av nationella program läggs ytterligare ett minimibelopp på 5 miljoner euro till för varje medlemsstat.

De grundbelopp som öronmärks för enskilda medlemsstater kommer att ligga till grund för den politiska dialog som föregår den fleråriga programplaneringen, dels för att stödja ett begränsat antal obligatoriska mål (t.ex. att stärka det gemensamma europeiska asylsystemet genom att säkerställa en effektiv och enhetlig tillämpning av EU:s regelverk om asyl, eller att utveckla ett program för bistånd till frivilligt återvändande med en komponent för reintegration), dels för att tillgodose de särskilda behoven för varje medlemsstat.

5.1.2. Rörligt belopp

Det rörliga beloppet ska anslås efter den politiska dialog som nämns ovan till de medlemsstater som är villiga att arbeta på de operativa områden som följer av deras politiska åtaganden och handlingsvilja eller deras förmåga att samarbeta med andra medlemsstater. Detta gäller genomförande av specifika åtgärder såsom gemensam handläggning av asylansökningar, gemensamma insatser för återvändande, inrättande av gemensamma migrationscentrum och genomförande av insatser för vidarebosättning och omplacering.

När det gäller vidarebosättning kommer medlemsstaterna att få ekonomiska incitament (schablonbelopp) vartannat år på grundval av utfästelser som de ska göra efter det att man fastställt gemensamma EU-prioriteringar avseende vidarebosättning. Dessa prioriteringar kommer att utgöra resultatet av en politisk process där i synnerhet Europaparlamentet och

⁸ Uppgifter insamlade av Eurostat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd.

rådet deltar och som återspeglar den politiska utvecklingen på nationell nivå och EU-nivå. Genom de ekonomiska incitamenten ska två mål uppnås: dels ett kvantitativt mål, dvs. att avsevärt öka antalet vidarebosättningar som hittills varit för lågt, dels ett kvalitativt mål, som är att stärka den europeiska dimensionen genom att genomföra fastställda och dynamiska gemensamma EU-prioriteringar avseende vidarebosättning.

Dessutom kommer medlemsstaterna att med utgångspunkt i liknande utfästelser som ska göras med jämna mellanrum få ekonomiska incitament (schablonbelopp) för vidarebosättning av personer i behov av internationellt skydd.

5.1.3. Halvtidsanslag

En del av de tillgängliga medlen ska reserveras för halvtidsöversyn.

Detta kommer att göra det möjligt att anslå ytterligare belopp till medlemsstater där det skett stora förändringar i migrationsströmmarna eller medlemsstater som har särskilda behov med avseende på deras asyl- och mottagningssystem. Det kommer också att bli möjligt att anslå ytterligare belopp till medlemsstater som är villiga att vidta specifika åtgärder. Den senare möjligheten kan komma att ses över mot bakgrund av den politiska utvecklingen.

5.2. Unionens byråer

För att bättre utnyttja relevanta EU-byråers kompetens och sakkunskap på området inrikes frågor har kommissionen för avsikt att utnyttja de möjligheter som budgetförordningen⁹ medger att, inom ramen för tillgängliga resurser enligt den här förordningen, anförtro dessa byråer specifika uppgifter inom ramen för deras uppdrag och som komplement till deras arbetsprogram. I fråga om de uppgifter som omfattas av denna förordning gäller detta särskilt Europeiska stödkontoret för asylfrågor (EASO) och Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex) och uppgifter i och utanför EU som kräver operativ sakkunskap i frågor som rör asyl respektive irreguljär invandring.

5.3. Åtgärder i eller avseende tredjeländer

Fonden bör primärt stödja åtgärder som ligger i EU:s intresse, som har direkta effekter i EU och medlemsstaterna och som säkerställer nödvändig kontinuitet i åtgärder som vidtas utanför EU:s territorium. Åtgärder med direkt utvecklingsinriktning bör inte stödjas genom fonden. Vid genomförandet av sådana åtgärder komma man att sträva efter fullständig överensstämmelse med principerna och de allmänna målen för EU:s yttre åtgärder med avseende på landet eller regionen i fråga.

⁹ I samband med treårsöversynen av budgetförordningen införs ändringar i principerna för delad förvaltning som måste beaktas.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av asyl- och migrationsfonden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2, 79.2 och 79.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁰,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och av följande skäl:

av följande skäl:

- (1) EU:s målsättning att utgöra ett område med frihet, säkerhet och rättvisa bör förverkligas bl.a. genom åtgärder för att utforma en gemensam asyl- och invandringspolitik, som bygger på solidaritet mellan medlemsstaterna och rättvisa gentemot tredjeländer och deras medborgare. Europeiska rådet insåg vid sitt möte den 2 december 2009 behovet av att de ekonomiska resurserna inom unionen görs alltmer flexibla och samordnade, både i fråga om målsättning och tillämplighet, för att stödja politikutvecklingen inom asyl- och migrationsområdet.
- (2) Som ett bidrag till utvecklingen av unionens gemensamma asyl- och invandringspolitik och förstärkningen av området med frihet, säkerhet och rättvisa, mot bakgrund av principerna om solidaritet och ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna och samarbete med tredjeländer, är syftet med denna förordning att inrätta asyl- och migrationsfonden (nedan kallad *fonden*).
- (3) Fonden bör ge uttryck för solidaritetsprincipen genom ekonomiskt stöd till medlemsstater. Den bör främja en effektiv hantering av migrationsströmmar till unionen på de områden där unionen tillför största möjliga mervärde, särskilt genom att fördela ansvaret mellan medlemsstaterna och genom att dela ansvaret och stärka samarbetet med tredjeländer.

¹⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

¹¹ EUT C [...], [...], s. [...].

- (4) För att säkerställa en enhetlig asylpolitik av hög kvalitet och bättre normer för internationellt skydd bör fonden bidra till att det gemensamma europeiska asylsystemet fungerar effektivt genom att vidta åtgärder som avser politik, lagstiftning och kapacitetsuppbyggnad i samarbete med medlemsstater, EU-byråer och tredjeländer.
- (5) Det är lämpligt att stödja och förstärka medlemsstaternas insatser för att fullständigt och korrekt genomföra unionsregelverket om asyl, särskilt när det gäller att ge asylsökande, fördrivna personer och personer i behov av internationellt skydd lämpliga mottagningsvillkor, att korrekt fastställa status i enlighet med rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet¹², att tillämpa rättvisa och effektiva asylförfaranden och att främja bästa praxis på asylområdet, för att skydda rättigheterna för personer som behöver internationellt skydd och för att medlemsstaternas asylsystem ska kunna fungera effektivt.
- (6) Fonden bör erbjuda lämpligt stöd till medlemsstaternas gemensamma ansträngningar att fastställa, dela och främja goda arbetsmetoder och upprätta effektiva samarbetsformer för att höja kvaliteten på beslutsfattandet inom ramen för det gemensamma europeiska asylsystemet.
- (7) Fonden bör komplettera och stärka verksamheten vid Europeiska stödkontoret för asylfrågor (EASO), som inrättades genom Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 439/2010 av den 19 maj 2010¹³ i syfte att samordna det praktiska samarbetet mellan medlemsstaterna i asylfrågor, stödja medlemsstater vars asylsystem är utsatta för särskilt tryck samt bidra till ett bättre genomförande av det gemensamma europeiska asylsystemet.
- (8) Fonden bör stödja unionens och medlemsstaternas ansträngningar för att förbättra medlemsstaternas kapacitet att utveckla, övervaka och utvärdera sin asylpolitik mot bakgrund av deras skyldigheter enligt gällande unionslagstiftning.
- (9) Fonden bör stödja medlemsstaternas ansträngningar för att ge tillgång till internationellt skydd och en varaktig lösning på sina territorier för flyktingar och fördrivna personer som FN:s flyktingkommissariat anser är berättigade till vidarebosättning. Det rör sig bland annat om att bedöma vidarebosättningsbehoven och överföra berörda personer till sina territorier i syfte att bevilja dem en säker rättslig ställning och främja en effektiv integration.
- (10) Fonden bör också stödja insatser för att dela på bördorna genom överföring av personer som beviljats internationellt skydd, och personer som söker internationellt skydd från en medlemsstat till en annan.
- (11) Partnerskap och samarbete med tredjeländer för att säkerställa en lämplig hantering av inflödet av personer som ansöker om asyl eller andra former av internationellt skydd är en viktig del av unionens asylpolitik. För att ge tillgång till internationellt skydd och

¹² EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.

¹³ EUT L 132, 29.5.2010, s. 11.

hållbara lösningar på ett så tidigt stadium som möjligt, även inom ramen för regionala skyddsprogram¹⁴, bör vidarebosättning ingå som en viktig beståndsdel i fonden.

- (12) För att förbättra och stärka integrationsprocessen i de europeiska samhällena bör fonden underlätta laglig migration till EU i linje med de ekonomiska och sociala behoven i medlemsstaterna. Den bör göra det möjligt att börja förbereda integrationsprocessen redan i den migrerande tredjelandsmedborgarens ursprungsland.
- (13) För att vara effektiv och skapa största möjliga mervärde bör fonden tillämpa en mer målinriktad metod och stödja konsekventa strategier för att främja integration av tredjelandsmedborgare på lokal eller regional nivå. Dessa strategier bör i första hand genomföras av lokala eller regionala myndigheter och icke-statliga aktörer, men får även genomföras av nationella myndigheter om en medlemsstats administrativa organisation så kräver. De genomförande organisationerna bör bland en rad möjliga åtgärder kunna välja de som passar bäst för deras speciella situation.
- (14) För att åstadkomma en övergripande integrationsstrategi bör integrationsåtgärderna också vara tillämpliga på flyktingar, asylsökande och personer som beviljats andra former av internationellt skydd, med beaktande av särdragen hos dessa målgrupper.
- (15) För att säkerställa konsekvens i unionens insatser för att integrera tredjelandsmedborgare bör åtgärder som får stöd genom den här fonden vara specifika och komplettera de åtgärder som finansieras via Europeiska socialfonden. I detta sammanhang bör det fastställas att medlemsstaternas myndigheter med ansvar för genomförandet av den här fonden ska upprätta mekanismer för samarbete och samordning med de myndigheter som medlemsstaterna har utsett för att förvalta insatserna inom ramen för Europeiska socialfonden.
- (16) Fonden bör stödja medlemsstaterna när det gäller att utforma strategier för att organisera laglig invandring och stärka kapaciteten att mer generellt utveckla, genomföra, övervaka och utvärdera alla invandrings- och integrationsstrategier för tredjelandsmedborgare, även unionsrättsakter. Fonden bör också stödja informationsutbyte, spridning av bästa praxis och samarbete mellan olika förvaltningsenheter och mellan medlemsstater.
- (17) Unionen bör fortsätta att utvidga användningen av partnerskap för rörlighet som den viktigaste ramen för ett strategiskt, övergripande och långsiktigt samarbete om migrationshantering med tredjeländer. Fonden bör stödja sådan verksamhet i unionen eller i tredjeländer inom ramen för partnerskap för mobilitet vars syfte är att tillgodose unionens behov och prioriteringar, särskilt åtgärder som säkrar kontinuitet i finansieringen både i unionen och i tredjeländer.
- (18) Man bör fortsätta att stödja och uppmuntra medlemsstaternas ansträngningar för att förbättra alla aspekter av hanteringen av återvändande, i syfte att stödja ett kontinuerligt, rättvist och effektivt genomförande av gemensamma normer för återvändande, särskilt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna¹⁵.

¹⁴ KOM(2005) 388 slutlig.

¹⁵ EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.

Fonden bör främja utarbetandet av återvändandestrategier på nationell nivå och även åtgärder för att genomföra dessa strategier i tredjeländer.

- (19) När det gäller frivilligt återvändande, även för personer som önskar återvända även om de inte är skyldiga att lämna territoriet, bör särskilda incitament som förmånsbehandling i form av ökat bistånd i samband med återvändandet kunna erbjudas. Denna typ av frivilligt återvändande ligger i de återvändandes intresse, och även i myndigheternas eftersom det är kostnadseffektivt. Medlemsstaterna bör uppmanas att i första hand använda sig av frivilligt återvändande.
- (20) Ur politisk synvinkel är emellertid frivilligt återvändande och påtvingat återvändande två åtgärder som är kopplade till och förstärker varandra. Därför bör medlemsstaterna uppmuntras att inom ramen för sin hantering av återvändande se till att dessa båda metoder bättre kompletterar varandra. Det föreligger ett behov av att genomföra påtvingade återvändanden för att värna om integriteten i såväl unionens invandrings- och asylpolitik som medlemsstaternas invandrings- och asylsystem. Möjligheten till påtvingat återvändande är således en förutsättning för att politiken inte ska undergrävas och för att stärka rättsstatsprincipen, vilken i sig är avgörande för upprättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Därför bör fonden stödja medlemsstaternas åtgärder för att underlätta påtvingat återvändande.
- (21) Fonden måste stödja särskilda åtgärder för de återvändande i det land till vilket de återvänder för att se till att de verkligen återvänder till sin hemstad eller hemregion under godtagbara förhållanden och för att stödja deras långsiktiga återanpassning i samhället där.
- (22) Unionens återtagandeavtal är en integrerande del av dess återvändandepolitik och ett centralt redskap för en effektiv hantering av migrationsströmmar, eftersom de underlättar ett snabbt återvändande för irreguljära migranter. Dessa avtal är en viktig del av ramen för dialog och samarbete med de tredjeländer som är ursprungs- eller transitländer för irreguljära migranter, och deras genomförande i tredjeländerna bör stödjas eftersom det gynnar effektiviteten i återvändandestrategierna på nationell och EU-nivå.
- (23) Fonden bör komplettera och förstärka verksamheten vid Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex), som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004¹⁶. Frontex har bland annat till uppgift att tillhandahålla nödvändigt stöd för att organisera medlemsstaternas gemensamma insatser för återvändande och fastställa de bästa metoderna för att skaffa fram resehandlingar och återsända tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium.
- (24) Fonden bör genomföras med fullt iakttagande av de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Stödberättigande åtgärder bör i synnerhet ta hänsyn till den särskilda situationen för utsatta personer, där ensamkommande barn och andra utsatta barn är en grupp som kräver särskild uppmärksamhet och särskilt utformade åtgärder.

¹⁶ EUT L 349, 25.11.2004, s. 1.

- (25) De åtgärder i eller avseende tredjeländer som finansieras genom fonden bör vidtas i samverkan och samordning med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens externa biståndsinstrument, såväl geografiska som tematiska. Vid genomförandet av dessa åtgärder eftersträvas framför allt fullständig överensstämmelse med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga. De bör inte syfta till att stödja åtgärder som är direkt utvecklingsinriktade och de bör vid behov komplettera det ekonomiska stöd som ges genom instrument för bistånd till tredjeländer. Samstämmighet kommer också att säkerställas med unionens humanitära politik, i synnerhet när det gäller genomförandet av katastrofbistånd.
- (26) En stor del av de tillgängliga medlen inom fonden bör tilldelas i proportion till det ansvar som varje medlemsstat bär genom sina insatser för att hantera migrationsströmmar på grundval av objektiva kriterier. I detta syfte bör den senaste tillgängliga statistiken om migrationsströmmar användas, t.ex. antalet första asylansökningar, antalet positiva beslut om flyktingstatus eller subsidiärt skydd, antalet vidarebosatta flyktingarna, antalet lagligen bosatta tredjelandsmedborgare, antalet tredjelandsmedborgare som av en medlemsstat beviljats uppehållstillstånd, antalet återvändandebeslut som utfärdats av de nationella myndigheterna samt antalet verkställda återvändanden¹⁷.
- (27) Vid sidan av det belopp som tilldelas varje medlemsstat på grundval av den senaste tillgängliga statistiken bör dessutom en del av de tillgängliga medlen inom fonden anslås för genomförande av specifika åtgärder som kräver samarbete mellan medlemsstaterna och skapar ett avsevärt mervärde för unionen, samt för genomförande av EU:s vidarebosättningsprogram och av omplacering.
- (28) För detta ändamål bör förordningen innehålla en förteckning över specifika åtgärder för vilka stöd från fonden kan beviljas. Ytterligare belopp bör tilldelas de medlemssater som gör ett åtagande att genomföra sådana åtgärder.
- (29) Mot bakgrund av att ett vidarebosättningsprogram för EU håller på att införas bör fonden lämna riktat stöd i form av ekonomiska incitament (shablonbelopp) för varje flyktning som vidarebosätts.
- (30) För att öka effekterna av unionens vidarebosättningsåtgärder för att erbjuda skydd åt flyktingar och maximera vidarebosättningsens strategiska betydelse genom att bättre avgränsa de personer som är i störst behov av vidarebosättning, bör gemensamma prioriteringar för vidarebosättning fastställas på unionsnivå vartannat år på grundval av de allmänna kategorier som avses i denna förordning.
- (31) Vissa särskilt sårbara kategorier av flyktingar bör alltid omfattas av unionens gemensamma prioriteringar för vidarebosättning.
- (32) Mot bakgrund av behoven av vidarebosättning enligt unionens gemensamma prioriteringar för vidarebosättning bör ytterligare ekonomiskt incitament tillhandahållas för vidarebosättning av personer med avseende på särskilda geografiska

¹⁷ Uppgifter insamlade av Eurostat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd.

regioner eller nationaliteter eller särskilda kategorier av flyktingar där vidarebosättning fastställs som det lämpligaste sättet att tillgodose deras särskilda behov.

- (33) För att främja solidaritet och en bättre ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, särskilt gentemot de medlemsstater som påverkas mest av asylströmmar bör det även inrättas en liknande mekanism med ekonomiska incitament för omplacering av personer som åtnjuter internationellt skydd.
- (34) För att beakta betydande förändringar i migrationsströmmar och åtgärda brister i medlemsstaternas asyl- och mottagningssystem bör en halvtidsöversyn göras. En ekonomisk reserv bör därför upprättas som ska fördelas i samband med halvtidsöversynen.
- (35) Stödet från fonden blir mer effektivt och skapar större mervärde om man i förordningen fastställer ett begränsat antal obligatoriska mål som varje medlemsstat måste eftersträva vid utarbetandet av sina program, med beaktande av medlemsstatens särskilda situation och behov.
- (36) För att öka solidariteten är det viktigt att fonden kan lämna ytterligare stöd vid nödsituationer med ett högt migrationstryck i medlemsstater eller tredjeländer eller vid massiv tillströmning av fördrivna personer i enlighet med rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta¹⁸.
- (37) Denna förordning bör garantera kontinuitet i det europeiska migrationsnätverk som inrättats genom rådets beslut av den 14 maj 2008 om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk¹⁹ och tillhandahålla det ekonomiska stöd som behövs för dess verksamhet i enlighet med de mål och uppgifter som fastställs i denna förordning.
- (38) Beslut 2008/381/EG bör därför upphävas.
- (39) Mot bakgrund av syftet med de ekonomiska incitament i form av schablonbelopp som medlemsstaterna beviljas för vidarebosättning eller omplacering, vilka bara utgör en bråkdel av de verkliga kostnaderna, bör förordningen medge vissa undantag från reglerna för utgifters stödberättigande.
- (40) För att komplettera eller ändra bestämmelserna i denna förordning om klumpsummor för vidarebosättning och omplacering, fastställande av särskilda åtgärder och unionens gemensamma vidarebosättningsprioriteringar bör befogenheterna att anta rättsakter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktion delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå. När kommissionen utarbetar och upprättar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet.
- (41) För att säkerställa en enhetlig, effektiv och tidsmässigt samordnad tillämpning av bestämmelserna i denna förordning bör kommissionen tilldelas

¹⁸ EGT L 212, 7.8.2001, s. 12.

¹⁹ EUT L 131, 21.5.2008, s. 7.

genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter²⁰.

- (42) Finansieringen från EU:s budget bör koncentreras till verksamhetsområden där EU:s insatser kan ge ett mervärde jämfört med de åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. Eftersom unionen har bättre förutsättningar än medlemsstaterna när det gäller att tillhandahålla en ram för en solidarisk hantering av migrationsströmmar bör det ekonomiska stöd som lämnas genom denna förordning bidra särskilt till att stärka kapaciteten på dessa områden på nationell nivå och EU-nivå.
- (43) När det gäller fondens förvaltning och genomförande bör den utgöra en del av ett sammanhängande ramverk som består av den här förordningen och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [.../...] om allmänna bestämmelser för asyl- och migrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd för polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brott samt krishantering²¹.
- (44) Eftersom målet med denna förordning, nämligen att bidra till en effektiv hantering av migrationsströmmar i unionen som ett led i upprättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa och i överensstämmelse med den gemensamma politiken för asyl, subsidiärt skydd och tillfälligt skydd och med den gemensamma invandringspolitiken, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel sträcker sig denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (45) Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2008–2013²² bör upphävas.
- (46) Europaparlamentets och rådets beslut nr 575/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av Europeiska återvändandefonden för perioden 2008–2013²³ bör upphävas.
- (47) Rådets beslut 2007/435/EG av den 25 juni 2007 om inrättande av Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare för perioden 2007–2013²⁴ bör upphävas.
- (48) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, *[deltar/har] Irland [inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland/anmält att landet önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning]*.

²⁰ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

²¹ EUT L [...], [...], s. [...].

²² EUT L 144, 6.6.2007, s. 1.

²³ EUT L 144, 6.6.2007, s. 45.

²⁴ EUT L 168, 28.6.2007, s. 18.

- (49) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, [*deltar/har*] Förenade kungariket [*inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket/anmält att landet önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning*].
- (50) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas asyl- och migrationsfonden (nedan kallad *fonden*) för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.
2. I denna förordning fastställs följande:
 - (a) Målen för det ekonomiska stödet och de stödberättigande åtgärderna.
 - (b) Den allmänna ramen för genomförandet av stödberättigande åtgärder.
 - (c) De finansiella medel som står till förfogande och deras fördelning.
 - (d) Principerna och mekanismerna för fastställande av unionens gemensamma vidarebosättningsprioriteringar.
 - (e) Det europeiska migrationsnätverkets mål, uppgifter och sammansättning.
3. Enligt denna förordning ska bestämmelserna i förordning (EU) nr .../... [den övergripande förordningen] vara tillämpliga.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *vidarebosättning*: den process genom vilken tredjelandsmedborgare eller statslösa personer med sådan status som anges i Genèvekonventionen av den 28 juli 1951

angående flyktingars rättsliga ställning och som har tillstånd att såsom flyktingar uppehålla sig i någon av medlemsstaterna, på begäran av FN:s flyktingkommissariat överförs från ett tredjeland och etableras i en medlemsstat där de får rätt att uppehålla sig med någon av följande status:

- (i) flyktingstatus i den mening som avses i artikel 2 d i direktiv 2004/83/EG, eller
 - (ii) en status som ger liknande rättigheter och förmåner enligt nationell lagstiftning och EU-lagstiftning som flyktingstatus,
- (b) *omplacering*: den process genom vilken personer som avses i artikel 4.1 a och b överförs från den medlemsstat som beviljat dem internationellt skydd till en annan medlemsstat där de kommer att beviljas ett motsvarande skydd, eller genom vilken personer som faller under den kategori som avses i artikel 4.1 c överförs från den medlemsstat som ansvarar för att granska deras ansökan till en annan medlemsstat där deras ansökan om internationellt skydd kommer att granskas,
- (c) *tredjelandsmedborgare*: person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i fördraget,
- (d) *ensamkommande barn*: tredjelandsmedborgare eller statslös person som är yngre än arton år och som anländer eller har anlänt till medlemsstaternas territorium utan medföljande vuxen som enligt lag eller sedvana i den berörda medlemsstaten ansvarar för dem, och så länge som det ensamkommande barnet inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen person; detta gäller även underåriga som lämnas utan medföljande vuxen efter att ha rest in på medlemsstaternas territorium,
- (e) *familjemedlemmar*: personer som är försörjningsberoende anhöriga i ned- eller uppstigande led, makar, ogifta partner med ett vederbörligen styrkt varaktigt förhållande eller i ett registrerat partnerskap, om detta är tillämpligt enligt den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning,
- (f) *nödsituation*: en situation som är resultatet av
- (i) ett hårt migrationstryck i en eller flera medlemsstater som kännetecknas av en oproportionerligt stor inströmning av tredjelandsmedborgare som ställer stora och omedelbara krav på medlemsstaternas mottagnings- och förvarsfaciliteter, asylsystem och asyلفörfaranden,
 - (ii) genomförande av mekanismer för tillfälligt skydd i den mening som avses i direktiv 2001/55/EG, eller
 - iii) ett hårt migrationstryck i tredjeländer där flyktingar är strandsatta till exempel på grund av den politiska utvecklingen eller konflikter.

Artikel 3

Mål

1. Fondens allmänna mål ska vara att bidra till en effektiv hantering av migrationsströmmar i unionen som ett led i upprättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa och i

överensstämmelse med den gemensamma politiken för asyl, subsidiärt skydd och tillfälligt skydd och med den gemensamma invandringspolitiken.

2. Inom ramen för detta allmänna mål ska programmet bidra till att uppnå följande särskilda mål:

- (a) Stärka och utveckla det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess externa dimension.

Hur väl detta mål uppnåtts ska mätas med indikatorer som visar förbättringar t.ex. i mottagningsförhållandena för asylsökande, i asyلفörfarandenas kvalitet, i hur väl andelen godkända asylansökningar stämmer överens mellan medlemsstaterna samt i medlemsstaternas vidarebosättningsinsatser.

- (b) Stödja laglig invandring till unionen i linje med medlemsstaternas ekonomiska och sociala behov och främja en effektiv integrering av tredjelandsmedborgare, inbegripet asylsökande och personer som beviljats internationellt skydd.

Hur väl detta mål uppnåtts ska mätas med indikatorer som visar förbättringar t.ex. i tredjelandsmedborgares deltagande i arbetsliv, utbildning och demokratiska processer.

- (c) Främja rättvisa och effektiva återvändandestrategier i medlemsstaterna med tonvikt på hållbart återvändande och effektivt återtagande i ursprungsländerna.

Hur väl detta mål uppnåtts ska mätas med indikatorer som visar t.ex. antalet återvändande personer.

- (d) Öka solidariteten och förbättra ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna, särskilt gentemot de medlemsstater som påverkas mest av migrations- och asylströmmar,

Hur väl detta mål uppnåtts ska mätas med indikatorer som visar förbättringar t. ex. av det ömsesidiga biståndet mellan medlemsstater, inbegripet i form av praktiskt samarbete och omplacering.

Artikel 4

Målgrupper

1. Fonden ska bidra till att finansiera åtgärder som är inriktade på en eller flera av följande kategorier:

- (a) Tredjelandsmedborgare eller statslösa personer med sådan rättslig ställning som anges i Genèvekonventionen som har tillstånd att såsom flyktingar vistas i någon av medlemsstaterna.
- (b) Tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som åtnjuter status som skyddsbehövande enligt rådets direktiv 2004/83/EG.
- (c) Tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som har ansökt om en sådan form av skydd som avses i punkterna a och b.

- (d) Tredjelandssmedborgare eller statslösa personer som åtnjuter tillfälligt skydd enligt rådets direktiv 2001/55/EG.
- (e) Tredjelandssmedborgare eller statslösa personer som är eller har varit vidarebosatta i en medlemsstat.
- (f) Tredjelandssmedborgare som är lagligen bosatta i en medlemsstat eller som håller på att förvärva laglig bosättning i en medlemsstat.
- (g) Tredjelandssmedborgare som befinner sig på ett tredjelandss territorium och har för avsikt att invandra till unionen och som uppfyller särskilda bestämmelser och/eller krav i nationell lag före avresan, inklusive krav på förmågan att integrera sig i den mottagande medlemsstaten
- (h) Tredjelandssmedborgare som ännu inte har fått ett slutgiltigt avslag på sin begäran om uppehållstillstånd, laglig bosättning eller internationellt skydd i en medlemsstat och som får välja att utnyttja möjligheten till frivilligt återvändande, under förutsättning att de inte har förvärvat nytt medborgarskap eller lämnat medlemsstatens territorium.
- (i) Alla tredjelandssmedborgare som åtnjuter uppehållstillstånd, laglig bosättning eller någon form av internationellt skydd enligt direktiv 2004/83/EG eller tillfälligt skydd enligt direktiv 2001/55/EG i en medlemsstat och som har valt att utnyttja möjligheten till frivilligt återvändande, under förutsättning att de inte har förvärvat nytt medborgarskap eller lämnat den medlemsstatens territorium.
- (j) Tredjelandssmedborgare som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa och/eller vistelse i en medlemsstat.

2. Målgruppen ska när så är lämpligt även innefatta familjemedlemmar till personer som avses ovan, i den mån samma villkor är tillämpliga.

KAPITEL II

DET GEMENSAMMA EUROPEISKA ASYLSYSTEMET

Artikel 5

Mottagnings- och asylsystem

1. Inom ramen för det särskilda målet i artikel 3.2 a och mot bakgrund av de överenskomna slutsatserna från den politiska dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr .../... [den övergripande förordningen] ska fonden stödja åtgärder som är inriktade på de personer som avses i artikel 4.1 a–e och som särskilt avser något av följande:

- (a) Tillhandahållande av materiellt bistånd, utbildning, stödtjänster, hälsovård och psykologisk vård.
- (b) Tillhandahållande av socialt bistånd, information eller hjälp med administrativa eller rättsliga förfaranden samt information eller rådgivning när det gäller tänkbara utfall av asylförfaranden, inbegripet sådana aspekter som frivilligt återvändande.

- (c) Tillhandahållande av juridiskt och språkligt bistånd.
- (d) Särskild hjälp till utsatta personer såsom underåriga, ensamkommande barn, funktionshindrade, äldre, gravida, ensamstående föräldrar med underåriga barn, offer för människohandel, personer med allvarlig fysisk eller psykisk sjukdom eller posttraumatiska symptom samt personer som utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykologiskt, fysiskt eller sexuellt våld.
- (e) Information till de lokalsamhällen och utbildning av den personal vid lokala myndigheter som kommer i kontakt med de personer som tas emot.
- (f) Vidtagande av sådana integrationsfrämjande åtgärder som förtecknas i artikel 9.1 i samband med mottagandet av personer som avses i artikel 4.1 a–e.

2. I nya medlemsstater som ansluter sig till unionen från och med den 1 januari 2013 och i medlemsstater som uppvisar särskilda strukturella brister när det gäller infrastruktur och tjänster i samband med inkvartering får fonden utöver de stödberättigande åtgärderna i punkt 1 också stödja åtgärder som syftar till att

- (a) skapa, utveckla och förbättra infrastruktur och tjänster i samband med inkvartering,
- (b) införa administrativa strukturer och system samt utbilda personal och behöriga rättsliga myndigheter för att säkerställa en smidig tillgång till asylförfaranden för asylsökande och effektiva asylförfaranden av hög kvalitet.

Artikel 6

Medlemsstaternas kapacitet att utveckla, övervaka och utvärdera sin asylpolitik

Inom ramen för det särskilda målet i artikel 3.2 a och med beaktande av de överenskomna slutsatserna från den politiska dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr .../.../2012 [den övergripande förordningen], ska framför allt följande åtgärder vara stödberättigande:

- (a) Åtgärder som ökar medlemsstaternas kapacitet att smala in, analysera och sprida uppgifter och statistik om asylförfaranden, mottagningskapacitet, vidarebosättning och omplacering.
- (b) Åtgärder som direkt bidrar till en utvärdering av asylpolitiken, t.ex. nationella konsekvensanalyser, enkäter bland målgrupper samt utveckling av indikatorer och riktmärken.

Artikel 7

Vidarebosättning och omplacering

Inom ramen för det särskilda målet i artikel 3.2 a och d och mot bakgrund av de överenskomna slutsatserna från den politiska dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr [...] [...] [den övergripande förordningen] ska fonden särskilt stödja följande åtgärder i samband med vidarebosättning av personer som avses i artikel 4 e och/eller omplacering av personer som avses i artikel 4.1 a, b och c:

- (a) Införande och utvecklande av nationella program för vidarebosättning och omplacering.
- (b) Införande av lämplig infrastruktur och lämpliga tjänster som säkerställer ett smidigt och effektivt genomförande av vidarebosättnings- och omplaceringsåtgärder.
- (c) Upprättande av strukturer, system och utbildning av personal för tjänsteresor i tredjeländer och/eller medlemsstater, intervjuer samt läkar- och säkerhetsundersökningar.
- (d) Bedömning av potentiella fall av vidarebosättning och/eller omplacering som görs av medlemsstaternas ansvariga myndigheter, till exempel tjänsteresor till tredjelandet och/eller någon annan medlemsstat, intervjuer samt läkar- och säkerhetsundersökningar.
- (e) Hälsobedömning och medicinsk behandling före avresan, materiellt bistånd före avresan, informationsåtgärder före avresan och researrangemang, inklusive medicinska ledsagare.
- (f) Information och hjälp efter ankomsten, bland annat tolkning.
- (g) Förstärkning av infrastruktur och tjänster i de länder som utsetts att genomföra regionala skyddsprogram.

KAPITEL III

INTEGRERING AV TREDJELANDSMEDBORGARE SAMT LAGLIG MIGRATION

Artikel 8

Invandring och åtgärder före avresa

I syfte att underlätta laglig invandring till unionen och bättre kunna förbereda personer som avses artikel 4.1 g för deras integrering i det mottagande samhället inom det särskilda mål som anges i 3.2 b och mot bakgrund av de överenskomna slutsatserna från den politiska dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr .../... [den övergripande förordningen] ska framför allt följande åtgärder i ursprungslandet vara stödberättigande:

- (a) Informationspaket och informationskampanjer, bland annat genom användarvänlig informations- och kommunikationsteknik och webbplatser.
- (b) Bedömning av kompetens och kvalifikationer och större öppenhet och bättre överensstämmelse vad gäller kompetens och kvalifikationer i ursprungsländerna.
- (c) Yrkesutbildning.
- (d) Övergripande kurser i medborgarkunskap och språkundervisning.

Artikel 9

Integrationsåtgärder på lokal och regional nivå

1. Inom det särskilda mål som anges i artikel 3.2 b ska de stödberättigande åtgärderna vidtas inom ramen för konsekventa strategier som genomförs av icke-statliga organisationer och lokala och/eller regionala myndigheter och som är särskilt utformade för integration på lokal och/eller regional nivå, beroende på vad som är lämpligt, av personer som avses i artikel 4.1 a–g. I detta sammanhang ska stödberättigande åtgärder särskilt omfatta följande:

- (a) Införande och utveckling av sådana integrationsstrategier, inbegripet behovsanalys, förbättring av indikatorer och utvärdering.
- (b) Rådgivning och bistånd till exempel rörande bostäder, försörjningsmöjligheter, administrativ och juridisk vägledning, hälsovård, psykologisk vård och social omsorg samt barnomsorg,
- (c) Åtgärder som introducerar tredjelandsmedborgare i det mottagande samhället och åtgärder som gör det möjligt för dem att anpassa sig till detta samhälle, få information om sina rättigheter och skyldigheter, delta i det medborgerliga och kulturella livet samt dela värderingarna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (d) Åtgärder som inriktas på utbildning, däribland språkutbildning, och förberedande åtgärder för att underlätta tillträdet till arbetsmarknaden.
- (e) Åtgärder som syftar till att göra det lättare för tredjelandsmedborgare att styra sin egen tillvaro och göra det möjligt för dem att försörja sig själva.
- (f) Insatser som främjar meningsfull kontakt och konstruktiv dialog mellan tredjelandsmedborgare och det mottagande samhället och åtgärder för att öka acceptansen i det mottagande samhället, bland annat genom involvering av medierna.
- (g) Insatser som främjar lika tillgång och likvärdiga resultat när det gäller tredjelandsmedborgares kontakter med offentliga och privata tjänster, vilket innefattar anpassning av dessa tjänster till tredjelandsmedborgare,
- (h) Kapacitetsuppbyggnad i de genomförande organisationerna, inbegripet utbyte av erfarenheter och bästa praxis samt nätverksbyggande.

2. Åtgärder som avses i punkt 1 ska beakta de särskilda behoven hos olika kategorier av tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar, även hos dem som reser in eller uppehåller sig i landet för anställning eller egenföretagande och familjeåterförening, personer som beviljats internationellt skydd, asylsökande, vidarebosatta eller omplacerade personer och sårbara grupper av migranter, särskilt underåriga, ensamkommande barn, personer med funktionshinder, äldre personer, gravida kvinnor, ensamstående föräldrar med underåriga barn, offer för människohandel och personer som har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld.

3. Åtgärder som avses i punkt 1 får, i tillämpliga fall, omfatta medborgare i en medlemsstat med invandrarbakgrund, dvs. med minst en förälder (dvs. modern eller fadern) som är tredjelandsmedborgare.

4. För programplanering och genomförande av åtgärder som avses i punkt 1 ska det partnerskap som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr .../... [den övergripande förordningen] omfatta myndigheter som medlemsstaten utsett för att förvalta den Europeiska socialfondens insatser.

Artikel 10

Åtgärder för kapacitetsuppbyggnad

Inom ramen för det särskilda målet i artikel 3.2 b och mot bakgrund av de överenskomna slutsatserna från den politiska dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr .../... [den övergripande förordningen] ska stödberättigande åtgärder särskilt omfatta följande:

- (a) Uppbyggnad av strategier som främjar laglig migration i syfte att underlätta utvecklingen och genomförandet av flexibla inreseförfaranden, bland annat genom stöd till samarbete mellan arbetsförmedlingar och rekryteringsföretag från medlemsstater och tredjeländer, samt stödja medlemsstaterna i deras genomförande av EU:s invandringslagstiftning, samråd med berörda aktörer, expertrådgivning eller utbyte av information om metoder med inriktning på vissa nationaliteter eller kategorier av tredjelandsmedborgare med hänsyn till behoven på arbetsmarknaden.
- (b) Förstärkning av medlemsstaternas kapacitet att utveckla, genomföra, övervaka och utvärdera sina strategier, sin politik och sina åtgärder när det gäller invandring på olika nivåer och avdelningar inom förvaltningen, framför allt en förstärkning av deras kapacitet att samla in, analysera och sprida uppgifter och statistik om migrationsförfaranden och migrationsströmmar, uppehållstillstånd och utveckling av övervakningsredskap, utvärderingssystem, indikatorer och riktmärken för att mäta resultaten av dessa strategier.
- (c) Främja förmågan att hantera kontakter med andra kulturer hos genomförande organisationer som tillhandahåller offentliga och privata tjänster, inklusive utbildningsinstitutioner, samt främja utbyte av erfarenheter och bästa praxis, samarbete och nätverksbyggande.
- (d) Bygga hållbara organisationsstrukturer för integration och mångfaldshantering, särskilt genom samarbete mellan olika berörda aktörer för att tjänstemän på olika nivåer inom de nationella förvaltningarna snabbt ska få tillgång till information om erfarenheter och bästa praxis på annat håll och om möjligt använda resurser gemensamt.
- (e) Bidra till en dynamisk tvåvägsprocess för ömsesidig interaktion, underliggande integrationsstrategier på lokal och regional nivå genom att upprätta plattformar för samråd med tredjelandsmedborgare, informationsutbyte mellan olika berörda aktörer samt plattformar för en interkulturell och religiös dialog mellan tredjelandsmedborgares samfund och/eller mellan dessa samfund och det mottagande samhället och/eller mellan dessa samfund och politikutformande och beslutsfattande myndigheter.

KAPITEL IV

ÅTERVÄNDANDE

Artikel 11

Åtgärder i samband med återvändandeförfaranden

Inom ramen för det särskilda målet i artikel 3.2 c och mot bakgrund av de överenskomna slutsatserna från den politiska dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr [.../...] [den övergripande förordningen] ska fonden stödja åtgärder som är inriktade på de personer som avses i artikel 4.1 h–j och som särskilt avser något av följande:

- (a) Inrättande och förbättring av infrastruktur eller tjänster för inkvartering och av mottagningsvillkoren och de förhållanden som råder i samband med förvar.
- (b) Införande av administrativa strukturer, system och utbildning av personal för att säkerställa smidiga återvändandeförfaranden.
- (c) Tillhandahållande av materiellt bistånd, hälsovård och psykologisk vård.
- (d) Tillhandahållande av socialt bistånd, information eller hjälp med administrativa och/eller juridiska formaliteter samt information eller rådgivning.
- (e) Tillhandahållande av juridiskt och språkligt bistånd.
- (f) Särskilt stöd för utsatta personer, till exempel underåriga, ensamkommande barn, personer med funktionshinder, äldre personer, gravida kvinnor, ensamstående föräldrar med underåriga barn, offer för människohandel och personer som har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld.

Artikel 12

Återvändandeåtgärder

Inom ramen för det särskilda målet i artikel 3.2 c och mot bakgrund av de överenskomna slutsatserna från den politiska dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr [.../...] [den övergripande förordningen] ska fonden stödja åtgärder som är inriktade på de personer som avses i artikel 4.1 h–j och som särskilt avser något av följande:

- (a) Samarbete med konsulära myndigheter och invandringsmyndigheter i tredjeländer för att erhålla resehandlingar, underlätta återsändande och garantera återtagande.
- (b) Stöd till frivilligt återvändande, inklusive läkarundersökningar och bistånd, researrangemang, finansiella bidrag, rådgivning och stöd före och efter återsändandet.

- (c) Åtgärder för att påskynda återanpassningen med tanke på den återvändandes personliga utveckling, till exempel ekonomiska incitament, utbildning, anställnings- och sysselsättningsstöd samt startstöd till ekonomisk verksamhet
- (d) Faciliteter och tjänster i tredjeländer som garanterar lämplig nödbostad och mottagning vid ankomst.
- (e) Särskilt stöd för utsatta personer, till exempel underåriga, ensamkommande barn, personer med funktionshinder, äldre personer, gravida kvinnor, ensamstående föräldrar med underåriga barn, offer för människohandel och personer som har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld.

Artikel 13

Praktiskt samarbete och åtgärder för kapacitetsuppbyggnad

Inom ramen för det särskilda målet i artikel 3.2 c och mot bakgrund av de överenskomna slutsatserna från den politiska dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr .../... [den övergripande förordningen] ska särskilt följande åtgärder vara stödberättigande:

- (a) Åtgärder för att främja och förstärka det operativa samarbetet mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för återsändande, även när det gäller samarbete med konsulära myndigheter samt tredje länders invandringsmyndigheter.
- (b) Åtgärder för att främja samarbetet mellan de myndigheter i medlemsstater och tredjeländer som ansvarar för återsändande, inbegripet åtgärder som syftar till att stärka tredjeländernas kapacitet att genomföra sådant återtagande och sådan återintegrering inom ramen för återtagandeavtal.
- (c) Åtgärder som ökar kapaciteten att utveckla en effektiv och hållbar återvändandepolitik, särskilt genom att utbyta information om situationen i ursprungsländerna, bästa praxis, dela erfarenheter och samla medlemsstaternas resurser.
- (d) Insatser som ökar kapaciteten att samla in, analysera och sprida uppgifter och statistik om återvändandeförfaranden och återvändandeåtgärder, mottagningskapacitet och kapacitet att hålla i förvar, påtvingat och frivilligt återvändande, övervakning och återintegrering.
- (e) Åtgärder som direkt bidrar till utvärderingen av återvändandepolitiken, till exempel nationella konsekvensanalyser, enkäter bland målgrupperna samt utarbetande av indikatorer och riktmärken.

KAPITEL V

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

Artikel 14

Samlade medel och genomförande

1. De samlade medlen för genomförandet av denna förordning ska uppgå till 3 869 miljoner euro.
2. De årliga anslagen för fonden ska godkännas av budgetmyndigheten inom budgetramens gränser.
3. De samlade medlen ska genomföras enligt följande:
 - (a) Nationella program i enlighet med artikel 20.
 - (b) Unionsåtgärder i enlighet med artikel 21.
 - (c) Bistånd vid nödsituationer i enlighet med artikel 22.
 - (d) Det europeiska migrationsnätverket i enlighet med artikel 23.
 - (e) Tekniskt bistånd i enlighet med artikel 24.
4. De samlade medlen inom ramen för denna förordning ska genomföras genom delad förvaltning i enlighet med [artikel 55.1 b i den nya budgetförordningen]²⁵, med undantag av unionsåtgärder enligt artikel 21, katastrofbistånd enligt artikel 22, det europeiska migrationsnätverket enligt artikel 23 och tekniskt stöd enligt artikel 24.
5. De samlade medlen ska preliminärt användas enligt följande:
 - (a) 3 232 miljoner euro för medlemsstaternas nationella program.
 - (b) 637 miljoner euro för unionsåtgärder, katastrofbistånd, det europeiska migrationsnätverket och tekniskt stöd från kommissionen.

Artikel 15

Resurser för stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. 3 232 miljoner euro ska preliminärt fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:
 - (a) 2 372 miljoner euro enligt vad som anges i bilaga I.
 - (b) 700 miljoner euro grundat på den fördelningsmekanism för särskilda åtgärder som avses i artikel 16, för unionens vidarebosättningsprogram som avses i artikel 17 och för omplacering som avses i artikel 18.

²⁵ Kommissionens förslag – Europaparlamentets och rådets förordning om finansiella bestämmelser för unionens årliga budget (KOM(2010) 815 slutlig av den 22 december 2010). Detta förslag utgör ett formellt återkallande av kommissionen av de tidigare lagstiftningsförslagen KOM(2010) 71 slutlig och KOM(2010) 260 slutlig.

- (c) 160 miljoner euro inom ramen för halvtidsöversynen och för perioden från och med budgetåret 2018, för att beakta betydande förändringar i migrationsströmmar eller åtgärda de särskilda behov som kommissionen fastställer i enlighet med artikel 19.

2. Det belopp som avses i 1 b ska användas till stöd för

- (d) särskilda åtgärder enligt bilaga II,
- (e) vidarebosättning av personer som avses i artikel 4 e eller omplacering av personer som avses i artikel 4.1 a–c.

Artikel 16

Resurser för särskilda åtgärder

1. Ett kompletterande belopp enligt artikel 15.2 a får tilldelas medlemsstaterna, förutsatt att det är öronmärkt som ett sådant i programmet och ska användas för att genomföra särskilda åtgärder. Dessa särskilda åtgärder anges i bilaga II.

2. För att kommissionen ska kunna beakta ny politisk utveckling ska den ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 i syfte att revidera bilaga II i samband med halvtidsöversynen. På grundval av en reviderad förteckning över särskilda åtgärder kan medlemsstaterna få ett ytterligare belopp som fastställs i punkt 1, beroende på tillgängliga resurser.

3. De ytterligare belopp som avses i punkterna 1 och 2 ska tilldelas medlemsstaterna genom individuella finansieringsbeslut om godkännande eller ändring av deras nationella program inom ramen för halvtidsöversynen i enlighet med det förfarande som anges i artiklarna 14 och 15 i förordning (EU) nr .../... [den övergripande förordningen]. Dessa belopp får endast användas för genomförande av de särskilda åtgärderna.

Artikel 17

Resurser för unionsprogrammet för vidarebosättning

1. Medlemsstaterna ska, utöver sina anslag som beräknas i enlighet med artikel 15.1 a, vartannat år få ett ytterligare belopp som anges i artikel 15.2 b, baserat på en klumpsumma på 6 000 euro för varje vidarebosatt person.

2. Den klumpsumma som avses i punkt 1 ska ökas med 10 000 euro för varje vidarebosatt person enligt EU:s gemensamma vidarebosättningsprioriteringar som fastställs i enlighet med punkterna 3 och 4 och förtecknas i bilaga III.

3. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 för att vartannat år precisera EU:s gemensamma vidarebosättningsprioriteringar på grundval av följande allmänna kategorier:

- Personer från ett land eller en region som utsetts att genomföra ett regionalt skyddsprogram.

- Personer från ett land eller en region som finns med i FN:s flyktingkommissariats vidarebosättningsprognos och där gemensamma unionsåtgärder väsentligt skulle bidra till att tillgodose skyddsbehoven.
- Personer som tillhör en särskild kategori som omfattas av FN:s flyktingkommissariats vidarebosättningskriterier.

4. Följande utsatta flyktinggrupper ska under alla omständigheter ingå i EU:s gemensamma vidarebosättningsprioriteringar och därmed uppfylla villkoren för det schablonbelopp som anges i punkt 2:

- Kvinnor och barn i riskzonen.
- Ensamkommande barn.
- Personer med medicinska behov som endast kan tillgodoses genom vidarebosättning,
- Personer i akut behov av vidarebosättning eller i brådskande behov av juridiska eller fysiska skyddsrelaterade skäl.

5. En medlemsstat som tar emot en person i fler än en av de kategorier som avses i punkterna 1 och 2 ska få klumpsumman för denna person endast en gång.

6. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa tidsplanen och andra genomförandevillkor för mekanismen för tilldelning av medel för EU:s vidarebosättningsprogram i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.2.

7. De tilläggsbelopp som avses i punkt 1 ska tilldelas medlemsstaterna vartannat år, första gången genom individuella finansieringsbeslut om godkännande av deras nationella program i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i förordningen (EU) nr .../... [den övergripande förordningen] och senare genom ett finansieringsbeslut som bifogas besluten om godkännande av deras nationella program. Dessa belopp får inte föras över till andra åtgärder som omfattas av det nationella programmet.

8. För att effektivt uppnå målen för EU:s vidarebosättningsprogram och inom ramen för tillgängliga resurser ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 för att vid behov justera de klumpsummor som avses i punkterna 1 och 2.

Artikel 18

Resurser för omplacering

1. Medlemsstaterna ska, utöver sina anslag som beräknas i enlighet med artikel 15.1 a, vid behov få ett ytterligare belopp som anges i artikel 15.2 b, baserat på en klumpsumma på 6 000 euro för varje person som omplaceras från en annan medlemsstat.

2. Kommissionen ska fastställa en tidsplan och andra genomförandevillkor för mekanismen för tilldelning av resurser för omplacering i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.

3. De ytterligare belopp som avses i punkt 1 ska regelbundet tilldelas medlemsstaterna, första gången genom individuella finansieringsbeslut om godkännande av deras nationella program i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i förordningen (EU) nr .../... [den övergripande förordningen] och senare genom ett finansieringsbeslut som bifogas beslutet om godkännande av det nationella programmet. Dessa belopp får inte föras över till andra åtgärder som omfattas av det nationella programmet.

4. För att effektivt uppnå målen rörande solidaritet och ansvarsdelning mellan medlemsstaterna och inom ramen för tillgängliga resurser, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 för att justera den klumpsumma som avses i punkt 1.

Artikel 19

Resurser inom ramen för halvtidsöversynen

1. För att kunna fördela det belopp som anges i artikel 15.1 c senast den 31 maj 2017 ska kommissionen bedöma medlemsstaternas behov vad gäller deras asyl- och mottagningssystem, deras situation i fråga om migrationsströmmar under perioden 2014–2016 och den förväntade utvecklingen.

För sin bedömning ska kommissionen bland annat använda uppgifter från Eurostat, Europeiska migrationsnätverket, Europeiska byrån för samarbete i asylfrågor och Frontex riskanalyser.

Utifrån denna analys ska kommissionen fastställa de särskilda behoven vad gäller asyl- och mottagningssystemen och vad gäller migrationstrycket i medlemsstaterna genom sammanslagning av faktorer som definieras enligt följande:

- (a) Asyl- och mottagningssystem:
 - (i) Faktor 1 när inga särskilda behov föreligger.
 - (ii) Faktor 1,5 när medelstora särskilda behov föreligger.
 - iii) Faktor 3 när stora särskilda behov föreligger.
- (b) Migrationstryck:
 - (i) Faktor 1 när inget särskilt tryck föreligger.
 - (ii) Faktor 1,5 när ett medelhögt särskilt tryck föreligger.
 - iii) Faktor 3 när ett högt särskilt tryck föreligger.

2. På grundval av detta mönster ska kommissionen genom genomförandeakter fastställa vilka medlemsstater som ska få ett tilläggsbelopp och utarbeta en fördelningsmatris för tilldelning av tillgängliga medel till dessa medlemsstater i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.3.

Artikel 20

Nationella program

1. Inom ramen för de program som ska undersökas och godkännas i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr .../... [den övergripande förordningen] ska medlemsstaterna sträva efter att nå i synnerhet följande mål:

- (a) Stärka införandet av det gemensamma europeiska asylsystemet genom att säkerställa en effektiv och enhetlig tillämpning av unionens regelverk om asyl.
- (b) Stödja införandet och utvecklandet av unionens vidarebosättningsprogram genom att erbjuda hållbara lösningar för flyktingar som är strandsatta i tredjeländer, i överensstämmelse med unionens gemensamma vidarebosättningsprioriteringar.
- (c) Införa och utveckla integrationsstrategier på lokal/regional nivå som omfattar olika aspekter på den dynamiska tvåvägsprocessen, tar upp olika migrantkategoriers särskilda behov och utvecklar effektiva partnerskap mellan alla berörda parter.
- (d) Utarbeta ett program för beledsagat frivilligt återvändande som inbegriper integration.

2. Medlemsstaterna ska se till att alla åtgärder som stöds inom ramen för fonden är förenliga med unionens regleverk om asyl och invandring, även i de fall då de inte är bundna av, eller omfattas av tillämpningen av, de relevanta bestämmelserna.

Artikel 21

Unionsåtgärder

1. På kommissionens initiativ får fonden användas för att finansiera gränsöverskridande åtgärder eller åtgärder av intresse för hela unionen (nedan kallade *unionsåtgärder*) när det gäller de allmänna och särskilda mål som anges i artikel 3.

2. För att berättiga till stöd ska unionsåtgärderna särskilt ha följande syften:

- (a) Främjande av samarbetet på EU-nivå vid genomförandet av unionslagstiftning och bästa praxis på asylområdet, inklusive vidarebosättning och omplacering, laglig invandring, inklusive integration av tredjelandsmedborgare, samt återsändande.
- (b) Inrättande av nätverk för gränsöverskridande samarbete och pilotprojekt, bland annat innovativa projekt, som grundar sig på gränsöverskridande partnerskap mellan organ i minst två medlemsstater och som utformats för att främja innovation och underlätta utbyte av erfarenheter och bästa praxis.
- (c) Undersökningar om eventuella nya former av EU-samarbete på området asyl, invandring, integration och återvändande och relevant EU-lagstiftning, spridning och utbyte av information om bästa praxis och om övriga aspekter av asyl, invandring, integration och återvändandepolitik, däribland information utåt om unionens politiska prioriteringar.

- (d) Medlemsstaternas utveckling och tillämpning av gemensamma statistiska redskap, metoder och indikatorer för att mäta den politiska utvecklingen på området asyl, laglig migration, integration och återvändande.
- (e) Förberedelser, övervakning, administrativt och tekniskt stöd samt utveckling av en utvärderingsmekanism som krävs för att genomföra asyl- och invandringspolitiken.
- (f) Samarbete med tredjeländer, särskilt inom ramen för genomförandet av återtagandeavtal, partnerskap för rörlighet och regionala skyddsprogram.

3. De åtgärder som avses i denna artikel ska genomföras i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr .../... [den övergripande förordningen].

Artikel 22

Bistånd vid nödsituationer

1. Genom fonden ska ekonomiskt stöd tillhandahållas för att åtgärda särskilda och brådskande behov i händelse av en nödsituation.
2. Katastrofbistånd ska genomföras i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) nr .../... [den övergripande förordningen]

Artikel 23

Det europeiska migrationsnätverket

1. Fonden ska stödja det europeiska migrationsnätverket och ge det ekonomiska stöd som behövs för dess verksamhet och dess framtida utveckling.
2. Syftet med det europeiska migrationsnätverket ska vara följande:
 - (a) Att vara ett rådgivande organ för EU i migrations- och asylfrågor genom samordning och samarbete både på nationell nivå och unionsnivå med företrädare för medlemsstaterna, den akademiska världen, det civila samhället, tankesmedjor och andra EU-organ och internationella organ.
 - (b) Att tillgodose EU-institutionernas och medlemsstaternas informationsbehov genom att tillhandahålla uppdaterad, objektiv, tillförlitlig och jämförbar information om migration och asyl till stöd för utformningen av Europeiska unionens politik på dessa områden.
 - (c) Att förse allmänheten den information som avses i punkt b.
3. För att detta syfte ska uppnås ska det europeiska migrationsnätverket
 - (a) samla in och utbyta uppgifter och information som är aktuell, objektiv, tillförlitlig och jämförbar från en rad olika källor, bland annat möten, elektroniska medier, gemensamma undersökningar och särskilda undersökningar,

- (b) analysera de uppgifter och den information som avses i a samt förbättra jämförbarheten och presentera uppgifterna och informationen i ett format som är lätt åtkomligt i synnerhet för politiska beslutsfattare.
- (c) utarbeta och offentliggöra återkommande rapporter om migrations- och asylsituationen i unionen och medlemsstaterna,
- (d) genom att tillhandahålla den information nätverket producerar tjäna som referens för allmänheten när det gäller objektiv, opartisk information om migration och asyl.

4. Det europeiska migrationsnätverket, Europeiska byrån för samarbete i asylfrågor och Frontex ska se till att deras respektive verksamhet är samstämmig och samordnad.

5. Europeiska migrationsnätverket ska bestå av följande:

- (a) Kommissionen, som ska samordna det europeiska migrationsnätverkets arbete och särskilt se till att det på lämpligt sätt återspeglar unionens politiska prioriteringar på migrations- och asylområdet.
- (b) En styrelse som ger politisk vägledning om och godkänner det europeiska migrationsnätverkets verksamhet och som består av företrädare för kommissionen plus experter från medlemsstaterna, Europaparlamentet och andra relevanta enheter.
- (c) Nationella kontaktpunkter som utses av medlemsstaterna, var och en bestående av minst tre experter som tillsammans har sakkunskap på asyl- och migrationsområdet bland annat vad gäller politikutformning, lagstiftning och forskning och statistik, och som ska samordna och ge nationella bidrag till de verksamheter som avses i artikel 19.1 för att få in bidrag från alla berörda parter.
- (d) Andra relevanta enheter på nationell nivå och EU-nivå på migrations- och asylområdet.

6. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa närmare regler för det europeiska migrationsnätverkets verksamhet i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.2.

7. Det belopp som avsatts för det europeiska migrationsnätverket på grundval av de årliga anslagen för fonden och arbetsprogrammet, i vilket prioriteringar för dess verksamhet fastställs, ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.3 och, om möjligt, i kombination med arbetsprogrammet för unionsåtgärder och katastrofbistånd.

8. Ekonomiskt stöd för verksamhet som bedrivs av det europeiska migrationsnätverket ska ges i form av bidrag till de nationella kontaktpunkterna och eventuellt offentlig upphandling i tillämpliga fall, i överensstämmelse med budgetförordningen.

Artikel 24

Tekniskt bistånd

1. På initiativ av kommissionen och/eller på dess vägnar får upp till 2,5 miljoner euro om året användas för tekniskt stöd i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr .../... [den övergripande förordningen].

2. På initiativ av en medlemsstat ska fonden bidra med upp till 5 % av det sammanlagda belopp som tilldelats medlemsstaten för tekniskt stöd enligt det nationella programmet, i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) nr .../... [den övergripande förordningen].

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 25

Särskilda bestämmelser rörande klumpsummor för vidarebosättning och omplacering

Med avvikelse från bestämmelserna om stödberättigande utgifter i artikel 18 i förordning (EU) nr .../... [den övergripande förordningen], särskilt när det gäller klumpsummor och schablonsatser, ska de klumpsummor som medlemsstaterna tilldelas för vidarebosättning eller omplacering i enlighet med denna förordning

- undantas från kravet att de ska vara baserade på statistiska uppgifter eller äldre uppgifter, och
- beviljas under förutsättning att den person för vilken klumpsumman tilldelas faktiskt har vidarebosatts eller omplacerats i enlighet med denna förordning.

Artikel 26

Utövande av delegering

1. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet som avses i denna förordning ska delegeras till kommissionen för en period av sju år från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning inom tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i denna förordning får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i det beslutet. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller en senare dag som anges i beslutet. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft.

4. När kommissionen antar delegerade akter ska den omgående och samtidigt anmäla detta till Europaparlamentet och rådet.

5. En delegerad akt som antagits enligt denna förordning ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har motsatt sig detta inom två månader från den dag då akten delgetts Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före

utgången av denna period har informerat kommissionen om att de inte kommer att motsätta sig detta. Fristen kan förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 27

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den gemensamma kommittén ”Asyl, migration och säkerhet” som inrättas genom denna förordning.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 28

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska på förslag av kommissionen se över denna förordning senast den 30 juni 2020.

Artikel 29

Tillämpning av förordning (EU) nr .../... [den övergripande förordningen]

Bestämmelserna i [förordning (EU) nr .../...] ska tillämpas på denna fond.

Artikel 30

Upphävande

Följande beslut upphör att gälla med verkan från och med den 1 januari 2014:

- (a) Beslut nr 573/2007/EG.
- (b) Beslut nr 575/2007/EG.
- (c) Beslut 2007/435/EG.
- (d) Beslut 2008/381/EG.

Artikel 31

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar, inbegripet helt eller delvis upphörande, av de berörda projekten eller årliga programmen fram till dess att de avslutas, eller av det stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av beslut nr

573/2007/EG, nr 575/2007/EG och 2007/435/EG eller annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013.

Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar, inbegripet helt eller delvis upphörande, av ekonomiskt stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av beslut 2008/381/EG eller annan lagstiftning som är tillämplig på det stöd den 31 december 2013.

2. När beslut antas om medfinansiering inom ramen för denna förordning ska kommissionen ta hänsyn till åtgärder som antagits på grundval av beslut nr 573/2007/EG, nr 575/2007/EG, 2007/435/EG och 2008/381/EG före den [*dag för offentliggörande i EUT*] och som har ekonomiska återverkningar under den period som omfattas av medfinansieringen.

3. Belopp som anslagits till medfinansiering, som kommissionen godkänt mellan den 1 januari 2011 och den 31 december 2013 och för vilka kommissionen inte har mottagit de handlingar som krävs för att avsluta åtgärderna senast den dag då slutrapporten ska vara inlämnad, ska automatiskt återtas av kommissionen senast den 31 december 2017, och felaktigt utbetalade belopp skall återbetalas.

4. Belopp som avser åtgärder som har skjutits upp till följd av rättsliga förfaranden eller administrativa överklaganden med uppskjutande verkan ska inte beaktas vid beräkningen av det belopp som automatiskt ska återtas.

Artikel 32

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Vägledande flerårig fördelning per medlemsstat för 2014–2010

Medlemsstater	Minimibelopp	Statistiska uppgifter	TOTALT
Österrike	5.000.000 €	63.223.378 €	68.223.378 €
Belgien	5.000.000 €	74.592.179 €	79.592.179 €
Bulgarien	5.000.000 €	6.492.853 €	11.492.853 €
Cypern	5.000.000 €	22.924.043 €	27.924.043 €
Tjeckien	5.000.000 €	24.608.422 €	29.608.422 €
Estland	5.000.000 €	5.283.369 €	10.283.369 €
Finland	5.000.000 €	17.858.874 €	22.858.874 €
Frankrike	5.000.000 €	259.144.969 €	264.144.969 €
Tyskland	5.000.000 €	207.601.650 €	212.601.650 €
Grekland	5.000.000 €	255.226.050 €	260.226.050 €
Ungern	5.000.000 €	19.064.351 €	24.064.351 €
Irland	5.000.000 €	17.950.380 €	22.950.380 €
Italien	5.000.000 €	322.612.301 €	327.612.301 €
Lettland	5.000.000 €	8.728.530 €	13.728.530 €
Litauen	5.000.000 €	4.327.992 €	9.327.992 €
Luxemburg	5.000.000 €	2.200.106 €	7.200.106 €
Malta	5.000.000 €	9.484.725 €	14.484.725 €
Nederländerna	5.000.000 €	86.470.175 €	91.470.175 €
Polen	5.000.000 €	56.510.753 €	61.510.753 €
Portugal	5.000.000 €	25.748.854 €	30.748.854 €
Rumänien	5.000.000 €	15.536.629 €	20.536.629 €
Slovakien	5.000.000 €	8.604.418 €	13.604.418 €
Slovenien	5.000.000 €	10.451.804 €	15.451.804 €
Spanien	5.000.000 €	246.997.020 €	251.997.020 €
Sverige	5.000.000 €	117.165.199 €	122.165.199 €
Storbritannien	5.000.000 €	353.190.975 €	358.190.975 €
Medlemsstater totalt	130.000.000,00 €	2.242.000.000 €	2.372.000.000 €

BILAGA II

Förteckning över särskilda åtgärder enligt artikel 16

- (1) Upprättande och utveckling i EU av centrum för transitering och inventering av flyktingar, särskilt för att stödja vidarebosättning i samarbete med FN:s flyktingkommissariat.
- (2) Nya koncept rörande tillgången till asylförfaranden som utarbetas i samarbete med FN:s flyktingkommissariat och som är inriktade på de viktigaste transitländerna, till exempel skyddsprogram för särskilda grupper eller vissa förfaranden för granskning av asylansökningar.
- (3) Gemensamma integrationspolitiska initiativ från medlemsstaternas sida, såsom benchmarking, expertgranskningar eller provning av europeiska moduler, till exempel om förvärv av språkkunskaper eller organisering av introduktionsprogram.
- (4) Gemensamma initiativ som syftar till att identifiera och genomföra nya metoder rörande förfarandena vid det första mötet och standarder för skydd av ensamkommande barn.
- (5) Gemensamma insatser för återvändande, däribland gemensamma åtgärder för genomförande av EU:s återtagandeavtal.
- (6) Gemensamma återanpassningsprojekt i ursprungsländerna för att åstadkomma varaktigt återvändande, samt gemensamma åtgärder för att stärka tredjeländernas kapacitet att genomföra EU:s återtagandeavtal.
- (7) Gemensamma initiativ som syftar till att återskapa familjesammanhållning och återintegrera ensamkommande barn i deras ursprungsländer.
- (8) Inrättande av gemensamma migrationscentrum i tredjeländer samt gemensamma projekt för att främja samarbetet mellan arbetsförmedlingar och rekryteringsföretag i medlemsstater och tredjeländer.

BILAGA II

Förteckning över EU:s gemensamma vidarebosättningsprioriteringar för 2014–2015

- (1) Det regionala skyddsprogrammet i Östeuropa (Vitryssland, Moldova, Ukraina)
- (2) Det regionala skyddsprogrammet i Afrikas horn (Djibouti, Kenya, Jemen)
- (3) Det regionala skyddsprogrammet i Nordafrika (Egypten, Libyen, Tunisien)
- (4) Flyktingar i Östafrika/de stora sjöarna
- (5) Irakiska flyktingar i Syrien, Libanon och Jordanien
- (6) Irakiska flyktingar i Turkiet

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna
 - 3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen
 - 3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen
 - 3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen
 - 3.2.5. Bidrag från tredje part
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Meddelandet "Att bygga ett öppet och säkert Europa: budgeten för inrikes frågor för perioden 2014–2020"

Förslag till förordning om allmänna bestämmelser för asyl- och migrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd för polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

Förslag till förordning om inrättande av asyl- och migrationsfonden

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen²⁶

För närvarande rubrik 3, avdelning 18 – Inrikes frågor

Framtida flerårig budgettram: Rubrik 3 (Säkerhet och medborgarskap) – "Asyl- och migrationsfonden"

Typ av förslag eller initiativ

☒ Ny åtgärd (budgeten för inrikes frågor för perioden 2014–2020)

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd²⁷

☐ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.3. Mål

1.3.1. *Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till*

Det slutliga målet för politiken på området inrikes frågor är att skapa ett område utan inre gränser som EU-medborgare och tredjelandsmedborgare kan resa in i och röra sig, bo och arbeta i och på så sätt föra med sig nya idéer, kapital, kunskap och innovation eller fyller luckor på de nationella arbetsmarknaderna, i visshet om att deras rättigheter tillvaratas fullt ut och att de kan leva i trygghet. Samarbete med länder utanför EU och med internationella organisationer är avgörande för att detta mål ska nås.

²⁶ ABM: Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

²⁷ I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

Den ökande betydelsen för politiken på området inrikes frågor bekräftas i Stockholmsprogrammet och dess handlingsplan. Genomförandet av dessa är en strategisk prioritering för unionen och gäller t.ex. migration (laglig migration och integration, asyl, olaglig migration och återvändande), säkerhet (förebyggande och bekämpande av terrorism och organiserad brottslighet, polissamarbete) och förvaltning av de yttre gränserna (bl.a. viseringspolitik) samt den externa dimensionen av politiken på dessa områden. Lissabonfördraget gör det också möjligt för unionen att sätta ribban högre när det gäller att ta itu med de problem som invånarna i området med frihet, säkerhet och rättvisa har i sin vardag. De politiska prioriteringarna på området inrikes frågor, särskilt integreringen av tredjelandsmedborgare, bör också ses mot bakgrund av de sju flaggskeppsinitiativ som lades fram inom ramen för Europa 2020-strategin och som ska hjälpa EU att övervinna den rådande finans- och ekonomikrisen och skapa en smart, hållbar tillväxt för alla.

Asyl- och migrationsfonden kommer att tillhandahålla det ekonomiska stöd som behövs för att EU:s mål på området inrikes frågor ska omsättas i konkreta resultat.

1.3.2. *Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbudgeterade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

ASYL- OCH MIGRATIONSFONDEN

a) Stärka och utveckla det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess externa dimension.

(b) Stödja laglig invandring till unionen i linje med medlemsstaternas ekonomiska och sociala behov och främja en effektiv integrering av tredjelandsmedborgare, inbegripet asylsökande och personer som beviljats internationellt skydd.

c) Förbättra rättvisa och effektiva återvändandestrategier i medlemsstaterna med tonvikt på hållbart återvändande och effektivt återtagande i ursprungsländerna.

d) Öka solidariteten och förbättra ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna, särskilt gentemot de medlemsstater som påverkas mest av migrations- och asylströmmar.

Nuvarande verksamheter enligt den verksamhetsbaserade budgeteringen: 18.03 (Europeiska flyktingfonden, nödåtgärder och Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare) och 18.02 (vad beträffar Europeiska återvändandefonden).

1.3.3. *Verkan eller resultat som förväntas*

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förslagets effekter på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs beskrivs närmare i avsnitt 4.1.2 i konsekvensbedömningen.

Allmänt sett kommer den förenkling som införs på alla nivåer i finansieringsprocessen och i varje genomförandemetod att ha en klart gynnsam effekt på de processer genom vilka det ekonomiska stödet förvaltas.

De viktigaste mottagarna av ekonomiskt stöd på asyl- och migrationsområdet kommer att vara de enheter i medlemsstaternas förvaltningar som ansvarar för att genomföra relevanta delar av gemenskapens regelverk eller relevant politik samt internationella organisationer eller icke-statliga organisationer som arbetar med asyl och migration (förfaranden för inresetillstånd, integrationsåtgärder och insatser för återsändande).

De målgrupper som gynnas av förändringarna är asylsökande, personer som beviljats internationellt skydd, vidarebosatta flyktingar och andra tredjelandsmedborgare som reser in i EU av olika orsaker och har olika behov (t.ex. ekonomiska skäl, familjeåterförening, ensamkommande barn osv.). Dessa målgrupper blir lättare att nå genom att sammanslagningen av olika åtgärder rörande migrationshanteringen till en enda fond gör det lättare att få tillgång till finansiering (en ansvarig myndighet, bättre synlighet och tydligare räckvidd för insatserna) och möjliggöra ett flexiblere stöd (t.ex. så att samma typ av åtgärder riktar sig till flera målgrupper). Insatsernas räckvidd kommer också att breddas så att de omfattar hela migrationskedjan med olika målgrupper, även utvidgade målgrupper såsom andra generationens tredjelandsmedborgare (med en mor eller far som är tredjelandsmedborgare).

1.3.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

På grund av behovet av att föra en politisk dialog innan de nationella programmen fastställs är det inte möjligt att på det här stadiet slutgiltigt fastställa den uppsättning indikatorer som kommer att användas för att mäta hur de ovannämnda specifika målen uppnås.

På **asyl- och migrationsområdet** skulle indikatorerna bland annat visa i hur hög grad man uppnår bättre asylmottagningsvillkor, asylförfaranden av högre kvalitet, större konvergens mellan erkännandesiffrorna mellan medlemsstaterna, förbättringar i medlemsstaternas vidarebosättningsarbete, ökat deltagande av tredjelandsmedborgare på arbetsmarknaden, i utbildning och den demokratiska processen, och slutligen skulle de visa antalet återvändande och i vilken grad medlemsstaterna ger varandra ömsesidig bistånd bland annat genom praktiskt samarbete och omplacering.

1.4. Motivering till förslaget eller initiativet

1.4.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

EU kommer att fortsätta att ställas inför stora utmaningar på området inrikes frågor under perioden 2014–2020. Med tanke på de demografiska förändringarna, de strukturella förändringarna på arbetsmarknaden och de mönster som kan skönjas när det gäller konkurrensen om kompetens, kommer en framåtblickande politik för laglig invandring och integration att vara av avgörande betydelse för att öka EU:s konkurrenskraft och sociala sammanhållning och därmed berika våra samhällen och skapa möjligheter för alla. EU måste ingripa med kraft mot irreguljär invandring och människohandel. Samtidigt måste vi fortsätta att visa solidaritet med dem som är i behov av internationellt skydd. Det är även fortsatt en prioritet att slutföra arbetet med ett mer skyddande och effektivt gemensamt europeiskt asylsystem som speglar våra värderingar.

Samarbete med länder utanför EU och internationella organisationer är avgörande för att uppnå dessa mål. Den senaste tidens händelser i norra Afrika har visat hur viktigt det är att EU har en övergripande och samordnad strategi när det gäller migration, gränser och säkerhet. Den allt viktigare yttre

dimensionen av EU:s politik på området inrikes frågor måste därför stärkas, i full överensstämmelse med EU:s utrikespolitik.

1.4.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Hanteringen av migrationsströmmar medför utmaningar som inte kan hanteras av medlemsstaterna ensamma. Detta är ett område där det finns ett uppenbart mervärde i att utnyttja EU:s budget.

Vissa medlemsstaterna bär en tung börda på grund av sitt geografiska läge och längden på de yttre EU-gränser de måste förvalta. Principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna står därför i centrum för den gemensamma politiken för asyl och invandring. EU:s budget gör det möjligt att ta itu med de ekonomiska konsekvenserna av denna princip.

När det gäller den yttre dimensionen av politikområdet inrikes frågor står det klart att antagandet av åtgärder och sammanslagningen av resurser på EU-nivå avsevärt kommer att öka det EU-inflytande som krävs för att övertyga tredjeländer om att samarbeta med EU i dessa migrationsrelaterade frågor som främst är av intresse för EU och medlemsstaterna.

EU:s rätt att agera på inrikesfrågornas område härrör från avdelning V "Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa" i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 77.2, 78.2, 79.2 och 79.4, 82.1, 84 och 87.2. Samarbete med tredjeländer och internationella organisationer omfattas av artikel 212.3 i EUF-fördraget. Förslagen iakttar subsidiaritetsprincipen eftersom huvuddelen av finansieringen kommer att genomföras i enlighet med principen om delad förvaltning och med iakttagande av medlemsstaternas behörighet.

1.4.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Även om de nuvarande finansieringsinstrumenten på området inrikes frågor allmänt anses uppnå sina mål och fungera effektivt visar erfarenheterna från halvtidsöversynen och samrådet med berörda parter att det finns ett behov av följande åtgärder:

- Förenkla och rationalisera de framtida instrumenten på området inrikes frågor genom att minska antalet finansieringsprogram till två genom inrättandet av en asyl- och migrationsfond och en fond för inre säkerhet. Detta ger EU möjlighet att använda sina instrument mer strategiskt på ett sätt som bättre tillgodoser EU:s politiska prioriteringar och behov.
- Stärka EU:s roll som global aktör bl.a. genom att låta de blivande fonderna omfatta en yttre dimension för att EU ska kunna lyfta fram den yttre dimensionen i politiken för inrikes frågor.
- Om möjligt prioritera delad förvaltning hellre än centraliserad förvaltning för att undvika onödig byråkrati.
- Anlägga ett mer resultatorienterat synsätt på delad förvaltning genom att gå över till flerårig programplanering med en politisk dialog på hög nivå som garanterar att medlemsstaternas nationella program ligger fullständigt i linje med EU:s politiska mål och prioriteringar och är inriktad på att uppnå resultat.
- Förbättra den centraliserade förvaltningen så att det finns en rad olika verktyg för politiskt motiverade åtgärder, bl.a. stöd för gränsöverskridande åtgärder, särskilt innovativa åtgärder och

åtgärder i och avseende tredjeländer (extern dimension) samt nödåtgärder, undersökningar och evenemang.

- Fastställa en gemensam rättslig ram med en gemensam uppsättning regler för programplanering, rapportering, ekonomisk förvaltning och kontroller som i möjligaste mån motsvarar dem som gäller för övriga EU-fonder som förvaltas genom delad förvaltning, för att skapa bättre förståelse för reglerna hos samtliga berörda parter och för att säkerställa en hög grad av enhetlighet och konsekvens.
- Tillhandahålla snabba och effektiva insatser i nödsituationer och utforma fonderna på ett sådant sätt att EU kan reagera på ett ändamålsenligt sätt i hastigt föränderliga situationer.
- Ge byråerna med ansvar för inrikes frågor en viktigare roll, för att främja det praktiska samarbetet mellan medlemsstaterna och genom att anförtro dem genomförandet av särskilda åtgärder, samtidigt som man slår vakt om en tillräcklig politisk kontroll av byråernas verksamhet.

Närmare upplysningar finns i konsekvensbedömningenn och i motiveringen till varje förordning.

1.4.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Ett antal andra EU-instrument kommer att ge stöd till verksamheter som kompletterar de verksamheter som kommer att finansieras inom ramen för asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet:

För närvarande beviljas det stöd via Europeiska socialfonden för integrationsåtgärder rörande tillträde till arbetsmarknaden, medan integrationsfonden finansierar åtgärder såsom medborgarfostran, deltagande i samhällslivet och det sociala livet, lika tillgång till tjänster osv. Integrationsåtgärder kommer fortsatt att kunna få stöd längs samma linjer via asyl- och migrationsfonden och den framtida Europeiska socialfonden.

Den yttre dimensionen av asyl- och migrationsfonden kommer att stödja åtgärder i och avseende tredjeländer, vilket främst beaktar EU:s intressen och mål, har en direkt inverkan på EU och dess medlemsstater och garanterar kontinuitet med insatser som genomförs på EU:s territorium. Denna finansiering kommer att utformas och genomföras i samstämmighet med EU:s yttre åtgärder och utrikespolitik. Syftet är inte att stödja åtgärder som är utvecklingsinriktade, och stödet ska om möjligt komplettera det ekonomiska stöd som ges via instrument för bistånd till tredjeländer. I detta sammanhang kommer det tematiska programmet för migration och asyl och stabilitetsinstrumentet att vara av särskilt intresse för området inrikes frågor. Medan instrument för bistånd till tredjeländer antingen stödjer de mottagande ländernas utvecklingsbehov eller EU:s allmänna politiska intressen i strategiska partnerländer kommer fonderna för inrikes frågor att stödja specifika åtgärder i tredjeländer som tjänar EU:s migrationspolitik. De kommer därför att fylla ett särskilt tomrum och bidra till att komplettera den uppsättning verktyg som står till EU:s förfogande.

1.5. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☒ Förslag eller initiativ som pågår **under begränsad tid**

- ☒ Förslaget eller initiativet ska gälla från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020.
- ☒ Det påverkar resursanvändningen från 2014 till 2023.

☐ Förslag eller initiativ som pågår **under en obegränsad tid**

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet²⁸

☒ Direkt centraliserad förvaltning som sköts av kommissionen

☒ Indirekt centraliserad förvaltning genom delegering till

- ☒ genomförandeorgan
- ☒ byråer/organ som inrättats av gemenskaperna²⁹
- ☒ nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

☒ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☒ Decentraliserad förvaltning med tredjeländer

☒ Gemensam förvaltning med internationella organisationer (ange vilka)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Förslagen kommer huvudsakligen att genomföras genom delad förvaltning med fleråriga nationella program.

De mål som skall uppnås enligt nationella program kommer att kompletteras med "unionsåtgärder" och en mekanism för snabba insatser för att hantera nödsituationer. Dessa kommer främst att bestå av bidrag och upphandling inom ramen för centraliserad direkt förvaltning och kommer att omfatta åtgärder i och avseende tredjeländer.

Man kommer att använda alla tänkbara medel för att undvika fragmentering genom att koncentrera resurserna på ett begränsat antal mål på unionsnivå och genom att utnyttja sakkunskapen hos nyckelaktörer, där så är lämpligt på grundval av partnerskapsavtal och ramavtal.

²⁸ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁹ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ kommer att genomföras genom direkt central förvaltning.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

För delad förvaltning föreslås en enhetlig och effektiv ram för rapportering, övervakning och utvärdering. För varje nationellt program kommer medlemsstaterna att uppmanas att inrätta en övervakningskommitté som kommissionen kan delta i.

Medlemsstaterna ska årligen rapportera om genomförandet av det fleråriga programmet. Dessa rapporter är en förutsättning för årliga betalningar. Som underlag för halvtidsöversynen kommer de 2017 att uppmanas att lämna ytterligare upplysningar om vilka framsteg som gjorts med att uppnå dessa mål. Ett liknande förfarande kommer att genomföras 2019 för att vid behov möjliggöra anpassningar under det sista budgetåret (2020).

Till stöd för utvecklandet av en utvärderingsbaserad kultur på området inrikes frågor kommer fonderna att ha en gemensam ram för övervakning och utvärdering med breda policyrelaterade indikatorer som betonar den resultatnriktade ansatsen för fonderna och den viktiga roll de skulle kunna spela i den policymix där målet är att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Dessa indikatorer avser den effekt som fonderna skulle kunna ha: utvecklandet av en gemensam kultur på gränssäkerhetens, polissamarbetets och krishanteringens område, effektivare hantering av migrationsströmmarna till EU, rättvis och lika behandling av tredjelandsmedborgare, solidaritet och samarbete mellan medlemsstater vid hanteringen av frågor som rör migration och inre säkerhet och en gemensam EU-strategi såväl på migrationens som säkerhetens område gentemot tredjeländer.

För att säkerställa korrekt tillämpning av utvärderingsprinciperna och med beaktande av de praktiska erfarenheterna av utvärderingar i medlemsstaterna inom ramen för den nuvarande EU-finansieringen på området inrikes frågor kommer kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att utveckla en gemensam ram för övervakning och utvärdering, bl.a. genom att fastställa mallar och gemensamma utfalls- och resultatindikatorer.

Alla åtgärder kommer att fastställas i början av programperioden, vilket ger medlemsstaterna möjlighet att införa rapporterings- och utvärderingssystem på grundval av överenskomna krav och principer.

För att minska den administrativa bördan och säkerställa synergier mellan rapportering och utvärdering kommer den information som behövs för utvärderingsrapporterna att bygga på och komplettera den information som medlemsstaterna lämnar i sina årliga rapporter om genomförandet av de nationella programmen.

Under 2018 kommer kommissionen också att lämna in en rapport om den halvtidsöversyn av de nationella programmen som görs.

Mer allmänt kommer kommissionen att lämna in en preliminär rapport om genomförandet av fonderna senast den 31 december 2018 och en efterföljande utvärderingsrapport senast den 30 juni 2024, som täcker hela genomförandet (dvs. inte endast nationella program inom delad förvaltning).

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

GD Inrikes frågor inte har stött på betydande risker för fel i sina utgiftsprogram. Detta bekräftas av att det upprepade gånger inte har konstaterats några påtagliga resultat i revisionsrättens årsrapporter och av att den kvarstående felfrekvensen legat under 2 % under de senaste åren i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Inrikes frågor (tidigare GD Rättsliga och inrikes frågor).

Vid delad förvaltning kan de vanligaste riskerna i samband med genomförandet av de nuvarande programmen indelas i tre huvudkategorier:

- Risk för ineffektiv eller otillräckligt riktad användning av medel.
- Fel som beror på komplicerade regler och brister i förvaltnings- och kontrollsystemen.
- Ineffektiv användning av administrativa resurser (bristande proportionalitet i kraven).

Det är också värt att nämna särskilda faktorer rörande systemet med fyra fonder i det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”.

- Systemet med årliga program säkerställer att slutbetalningar görs regelbundet på grundval av attesterade, reviderade utgifter. Den stödberättigande perioden för de årliga programmen har dock inget samband med EU:s budgetår och kontrollkedjan är därför inte helt tillfredsställande, trots det mycket tunga systemet.
- Kommissionen fastställer närmare de närmare reglerna för stödberättigande. Detta garanterar i princip homogenitet i de utgifter som finansieras. Det skapar dock även en onödig arbetsbelastning för de nationella myndigheterna och kommissionen och ökar risken för fel från stödmottagare och/eller medlemsstater därför att EU:s regler misstolkas.
- De nuvarande förvaltnings- och kontrollsystemen påminner mycket om dem som tillämpas för strukturfondernas del. De uppvisar dock smärre skillnader, särskilt i kedjan av ansvar mellan attesterande myndigheter och revisionsmyndigheter. Detta skapar förvirring i medlemsstaterna, särskilt när myndigheterna arbetar med bägge fondtyperna. Det ökar också risken för fel och kräver mer intensiv övervakning.

Dessa faktorer kommer att ändras avsevärt genom detta förslag:

- Förvaltnings- och kontrollsystemen kommer att följa de allmänna krav som anges i GSR-fonderna och fullt ut uppfylla de nya kraven i den nya budgetförordningen: De tre myndigheterna kommer att ersättas av två (den ansvariga myndigheten och revisionsmyndigheten), vars roller klargörs för att ge bättre garantier.
- Flerårig programplanering tillsammans med årlig räkenskapsavslutning på grundval av den ansvariga myndighetens utbetalningar kommer att anpassa perioderna för stödberättigande till kommissionens årsredovisning, utan att den administrativa bördan blir tyngre jämfört med det nuvarande systemet.

- Kontroller på plats kommer att genomföras som ett led i kontrollen på den första nivån, dvs. av den ansvariga myndigheten, och kommer att stödja den årliga förvaltningsförklaringen.
- Förtydligande och förenkling av reglerna för stödberättigande samt en harmonisering med andra EU-instrument för ekonomiskt stöd kommer att minska antalet fel som görs av stödmottagare som får stöd från olika källor. Dessa reglerna för stödberättigande kommer, med undantag för vissa grundläggande principer, att fastställas på nationell nivå, i likhet med dem som gäller för GSR-fonderna.
- Användningen av förenklade kostnadsalternativ uppmuntras, särskilt i fråga om små bidrag.

Vid centraliserad förvaltning är de största riskerna följande:

- Risken för bristande överensstämmelse mellan mottagna projekt och GD Inrikes frågors politiska prioriteringar.
- Risken för dålig kvalitet på utvalda projekt och bristfälligt tekniskt genomförande av projektet, vilket försvagar programmets effekt på grund av oändamålsenliga urvalsförfaranden, bristande sakkunskap eller otillräcklig övervakning.
- Risken för ineffektiv eller oekonomisk användning av tilldelade medel, både vad gäller bidrag (komplicerat att ersätta faktiska stödberättigande kostnader i kombination med begränsade möjligheter att administrativt kontrollera stödberättigande kostnader) och vad gäller upphandling (ibland otillräckliga möjligheter att jämföra prisbud på grund av ett begränsat antal ekonomiska aktörer som har den specialkunskap som krävs).
- Risken för att (särskilt) mindre organisationer saknar tillräcklig kapacitet att effektivt kontrollera utgifter samt säkerställa öppenhet när det gäller de transaktioner som utförs.
- Risken vad gäller kommissionens anseende, om bedrägeri eller brottslig verksamhet upptäcks. Endast partiella garantier kan uppnås med hjälp av tredje parter interna kontrollsystem på grund av det förhållandevis stora antal heterogena avtalsparter och stödmottagare, som var och en har sitt eget kontrollsystem, som ofta är ganska litet.

De flesta av dessa risker förväntas kunna reduceras tack vare mer målinriktade förslag och användningen av förenklade inslag i den nya budgetförordningen.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

Delad förvaltning:

På medlemsstatsnivå innebär den föreslagna strukturen för förvaltnings- och kontrollsystemen en utveckling av strukturen för perioden 2007–2013, och de flesta uppgifterna från den nuvarande perioden bibehålls, bl.a. administrativa kontroller och kontroller på plats, revisioner av förvaltnings- och kontrollsystemen och revisioner av verksamheter. Ordningföljden för dessa funktioner ändras emellertid för att kontroller på plats tydligt och klart ska vara den ansvariga myndighetens uppgift som ett led i förberedelserna inför den årliga räkenskapsavslutningen.

För att stärka redovisningsskyldigheten skulle de ansvariga myndigheterna ackrediteras av ett nationellt ackrediteringsorgan med ansvar för den löpande övervakningen av dem. En struktur med färre myndigheter – ingen attesterande myndighet och färre fonder – väntas minska den administrativa bördan och öka möjligheterna att bygga upp en större administrativ kapacitet, men också att uppnå en tydligare ansvarsfördelning.

Det finns för närvarande ingen tillgänglig uppskattning av kontrollkostnaderna vid delad förvaltning på området inrikes frågor. De enda beräkningar som finns tillgängliga gäller Eruf och Sammanhållningsfonden, där kostnaderna för kontrollverksamheten (på nationell nivå, exklusive kommissionens kostnader) uppskattas till ca 2 % av de samlade medel som förvaltas under perioden 2007–2013. Dessa kostnader avser följande kontrollområden: 1 % härrör från nationell samordning och förberedelse av programmen, 82 % avser programförvaltning, 4 % avser attestering och 13 % revision.

Följande förslag kommer att leda till ökade kontrollkostnader:

- Inrättande och drift av ett ackrediteringsorgan och rent allmänt ändringen av systemet.
- Inlämnande av en förvaltningsförklaring, som åtföljer årsräkenskaperna.
- Den ansvariga myndighetens kontroller på plats.
- Behovet av ytterligare revisioner från revisionsmyndigheternas sida i samband med granskningen av förvaltningsförklaringen.

Det finns dock även förslag som kommer att leda till minskade kontrollkostnader:

- Det kommer inte längre att finnas några attesterande myndigheter. Även om deras uppgifter delvis kommer att föras över till den ansvariga myndigheten, kommer det att ge medlemsstaterna möjlighet att spara en betydande del av kostnaderna i samband med attestering tack vare effektivare förvaltning, minskat samordningsbehov och mindre omfattande revisioner.
- De kontroller som revisionsmyndigheten ska utföra kommer att inriktas mer på förnyad kontroll (av ett utdrag av) av den administrativa kontrollen och kontrollerna på plats, som på den första nivån utförs av den ansvariga myndigheten. Detta kommer att påskynda den kontradiktoriska processen och garantera att samtliga nödvändiga kontroller görs innan årsräkenskaperna lämnas in.
- Användningen av förenklade kostnader kommer att minska de administrativa kostnaderna och den administrativa bördan på alla nivåer, både för myndigheter och stödmottagare.
- Den årliga räkenskapsavslutningen och begränsningen av fristen för kontroll av överensstämmelsen till 36 månader kommer att förkorta den period under vilken offentliga myndigheter och stödmottagare ska arkivera handlingar för kontrolländamål.
- Införandet av elektronisk kommunikation mellan kommissionen och medlemsstaterna kommer att bli obligatoriskt.

Härtill kommer de förenklingar som förtecknas i punkt 2.2.1, som också kommer att bidra till att minska stödmottagarnas administrativa börda och således samtidigt innebär att felrisken och den administrativa bördan minskar.

Därför förväntas det på det hela taget att dessa förslag snarare ska leda till att kontrollkostnaderna omfördelas än att de ökar eller minskar. Det förväntas dock att omfördelningen av kostnader (mellan uppgifter och genom de proportionerliga kontrollstrategierna även mellan medlemsstater och program) kommer att möjliggöra effektivare riskbegränsning och en bättre och snabbare kontrollkedja.

På kommissionsnivå väntas kostnaderna för förvaltning och kontroll vid delad förvaltning inte minska under den tidigare hälften av programperioden. Detta beror för det första på att det belopp och de politikområden som berörs av delad förvaltning kommer att bli mer omfattande jämfört med den nuvarande perioden. Enbart upprätthållandet av samma resursnivå kräver därför att effektiviteten ökar. Dessutom kommer de första åren att kännetecknas av att det är många viktiga uppgifter som ska utföras: Programmen för 2007–2013 ska avslutas (de sista avslutande rapporterna ska föreligga senast den 31 mars 2016), det ska föras politiska dialoger och de fleråriga nationella programmen för 2014–2020 ska godkännas, och nya system för räkenskapsavslutning ska införas. Under periodens senare hälft kommer eventuella tillgängliga resurser att användas till att förbättra utvärderingen och övervakningen.

Centraliserad förvaltning

I fråga om centraliserad förvaltning kommer kommissionen att fortsätta tillämpa sitt nuvarande kontrollsystem, som består av följande byggstenar: De operativa direktoratens kontroll av verksamheter, budget- och kontrollenhetens förhandskontroll, kommittén för intern upphandling, efterhandskontrollen av bidrag eller revisioner som utförs av den interna revisionsfunktionen och/eller den interna revisionstjänsten. Sektorn för efterhandskontroll tillämpar en ”detektionsstrategi” som ska avslöja maximalt med oegentligheter för återvinning av felaktigt utbetalda belopp. På grundval av denna strategi genomförs revisionerna utifrån ett urval av projekt som nästan helt och hållet väljs ut efter en riskanalys.

Tack vare denna kombination av förhands- och efterhandskontroller samt administrativ kontroll och kontroller på plats har den mätbara genomsnittliga kvarstående felfrekvensen under de senaste åren varit lägre än 2 %. Därför anses det interna kontrollsystemet och kostnaderna för detta vara tillräckligt för att GD Inrikes frågor ska kunna nå målet om en låg felfrekvens.

Inom denna ram kommer dock GD Inrikes frågor att fortsätta utforska möjligheterna att förbättra förvaltningen och genomföra ytterligare förenklingar. Framför allt kommer alla möjligheter till förenkling som den nya budgetförordningen erbjuder att utnyttjas i största möjliga utsträckning, eftersom det förväntas att de kommer att bidra till att minska den administrativa bördan för stödmottagarna och därmed samtidigt innebär att felfrekvensen och den administrativa bördan minskar för kommissionen.

Nya områden

Förslagen omfattar nya områden för EU-finansiering på området inrikes frågor; det kan t.ex. röra sig om att bättre utnyttja den expertis som finns i EU-byråerna, utveckla den yttre dimensionen och förstärka nödmekanismerna.

Detta kommer att kräva att GD Inrikes frågor tar i bruk nya förvaltnings- och kontrollmetoder.

Det har ännu inte slagits fast hur stora belopp som ska anslås för dessa nya områden, men de blir sannolikt inte särskilt stora jämfört med den totala budgeten för inrikes frågor. Det är dock mycket viktigt att åstadkomma interna medel och arbetsmetoder för genomförande av dessa nya uppgifter snarast möjligt inom perioden med full respekt för principerna om sund ekonomisk förvaltning.

Analysen ovan visar tydligt att mer personal behövs för att genomföra den ökade budgeten för GD Inrikes frågor, trots alla förenklingar som införs.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i den årliga anslagstilldelningen och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Utöver att tillämpa alla föreskrivna kontrollmekanismer kommer GD Inrikes frågor att utarbeta en strategi för bedrägeribekämpning i linje med kommissionens nya strategi mot bedrägerier som antogs den 24 juni 2011. Målet är att bl.a. se till att alla de interna kontroller som gäller bedrägeribekämpning är helt i linje med kommissionens strategi och att riskhanteringsstrategin är anpassad för att identifiera riskområden för bedrägeri och innefattar verkningsfulla påföljder. Vid behov kommer nätverksgrupper och ändamålsenliga it-verktyg att införas för analys av fall av bedrägerier i samband med de fonder som ska inrättas.

I fråga om delad förvaltning anges det tydligt i kommissionens strategi att medlemsstaterna i kommissionens förslag till förordningar för 2014–2020 uppmanas att införa bestämmelser om bedrägeribekämpning som är effektiva och står i proportion till de risker för bedrägeri som konstaterats. Det aktuella förslaget omfattar i artikel 5 a ett klart och tydligt krav på att medlemsstaterna ska förebygga, spåra och korrigera oriktigheter och rapportera dem till kommissionen. Närmare upplysningar om dessa skyldigheter kommer att finnas med i de detaljerade reglerna om den ansvariga myndighetens uppgifter (jfr artikel 24.5 c).

Dessutom framgår det tydligt av artikel 41 hur medel som härrör från finansiella korrigeringar som bygger på kommissionens eller revisionsrättens resultat ska återanvändas.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer	Diff. ³⁰	från Efta-länder ³¹	från kandidat-länder ³²	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
3		Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer Rubrik 3	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
3	18 01 04 aa Asyl- och migrationsfonden – tekniskt bistånd	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	18 02 aa Asyl- och migrationsfonden	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

³⁰ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

³¹ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³² Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer 3	Säkerhet och medborgarskap
------------------------------------	----------	----------------------------

GD Inrikes frågor			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020		TOTAL
• Driftsanslag (i löpande priser)											
18 02 aa Asyl- och migrationsfonden	Åtaganden	(1)	517.492	527.892	538.500	549.320	560.356	571.613	586.266	-	3,8
	Betalningar	(2)	90.085	102.823	270.844	420.790	532.681	543.385	554.303	1,336.528	3,8
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ³³											
18 01 01 aa Asyl- och migrationsfonden		(3)	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500		
TOTALA anslag för GD Inrikes frågor	Åtaganden	=1+1a +3	519.992	530.392	541.000	551.820	562.856	574.113	588.766		3,8
	Betalningar	=2+2a +3	92.585	105.323	273.344	423.290	535.181	545.885	556.803	1,336.528	3,8

³³ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”								
---	----------	----------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Eftersom genomförandet av asyl- och migrationsfonden och genomförandet av fonden för inre säkerhet har vissa gemensamma inslag, till exempel en politisk dialog med varje medlemsstat, och eftersom den interna organisationen av GD Inrikes frågor kan komma att ändras för att garantera förvaltningen av de nya fonderna (och avslutandet av de program som förvaltas för närvarande), är det inte möjligt att dela upp de administrativa utgifterna mellan asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet.

Därför motsvarar de belopp som avser rubrik 5 nedan de totala administrativa utgifter som anses nödvändiga för att säkerställa generaldirektoratets förvaltning av de båda fonderna och det finns inga samlade anslag.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Efter 2020	TOTALT
GD Inrikes frågor										
• Personalresurser		20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841		147.044
• Övriga administrativa utgifter		0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175		
GD Inrikes frågor TOTALT	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016		147.044	147.044

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016		147.044
---	---------------------------------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	--	----------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020		TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIK 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
	Betalningar									

3.2.2. Beräknad inverkan på driftanslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftanslag tas i anspråk

– ☒ Förslaget kräver att driftanslag tas i anspråk enligt följande:

Politiken på området inrikes frågor genomförs främst genom delad förvaltning. Utgiftsprioriteringarna fastställs på EU-nivå, medan den faktiska löpande förvaltningen sköts av de ansvariga myndigheterna på nationell nivå. Gemensamma resultatindikatorer och mål kommer att fastställas av kommissionen och de ansvariga myndigheterna tillsammans som ett led i deras nationella program och godkännas av kommissionen. Det är därför svårt att ange resultatmål innan programmen har utarbetats, förhandlats fram och godkänts 2013–2014.

När det gäller centraliserad förvaltning är det inte heller möjligt för GD Inrikes frågor att tillhandahålla en uttömmande förteckning över alla resultat som ska uppnås med hjälp av ekonomiskt stöd från fonderna samt deras genomsnittliga kostnader och antal på det sätt som krävs i detta avsnitt. Det finns för närvarande inga statistiska verktyg som gör det möjligt att beräkna trovärdiga genomsnittskostnader på grundval av de nuvarande programmen, och en sådan exakt definition skulle strida mot principen om att det framtida programmet bör ge en flexibilitet som möjliggör anpassning till de politiska prioriteringarna under perioden 2014–2020. Detta gäller särskilt bistånd vid nödsituationer och åtgärder i och avseende tredjeländer.

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteck- ning ↓			År N		År n+1		År n+2		År n+3		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	RESULTAT																	
	Typ ³⁴	Geno- m- snittli- ga kostna- der	Antal ·	Total kostna d	Antal ·	Total kostna d	Antal ·	Total kostna d	Antal ·	Total kostna d	Antal ·	Total kostn ad	Antal ·	Total kostna d	Antal ·	Total kostna d	Total antal	Total kostna d
MÅL nr 1 ³⁵ ...																		

³⁴ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).
³⁵ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål..."

- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Delsumma mål 1																		
MÅL 2...																		
- Resultat																		
Delsumma mål 2																		
TOTALA KOSTNADER																		

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Eftersom genomförandet av asyl- och migrationsfonden och genomförandet av fonden för inre säkerhet har vissa gemensamma inslag, till exempel en politisk dialog med varje medlemsstat, och eftersom den interna organisationen av GD Inrikes frågor kan komma att ändras för att garantera förvaltningen av de nya fonderna (och avslutandet av de program som förvaltas för närvarande), är det inte möjligt att dela upp de administrativa utgifterna mellan asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet.

Därför motsvarar de belopp som avser rubrik 5 nedan de totala administrativa utgifter som anses nödvändiga för att säkerställa generaldirektoratets förvaltning av de båda fonderna och det finns inga samlade anslag.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen³⁶	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT
Personalresurser	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	145,887
Övriga administrativa utgifter	0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175	1,157
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016	147.044

Belopp utanför RUBRIK 5³⁷ i den fleråriga budgetramen	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT
Personalresurser	0.640	0.640	0.640	0.640	0.640	0.640	0.640	4.480
Övriga administrativa utgifter	1.860	1.860	1.860	1.860	1.860	1.860	1.860	13.020
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	17.500

³⁶ Samlat anslag, baserat på den slutliga tilldelningen för personalresurser, inklusive tjänstemän och extern personal

³⁷ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

i den fleråriga budgetramen								
-----------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

TOTALT	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
--------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:
Belopp som används för år n är samma som för 2011.

Eftersom genomförandet av asyl- och migrationsfonden och genomförandet av fonden för inre säkerhet har vissa gemensamma inslag, till exempel en politisk dialog med varje medlemsstat, och eftersom den interna organisationen av GD Inrikes frågor kan komma att ändras för att garantera förvaltningen av de nya fonderna (och avslutandet av de program som förvaltas för närvarande), är det inte möjligt att dela upp de administrativa utgifterna mellan asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet.

Därför motsvarar de belopp som avser rubrik 5 nedan de totala administrativa utgifter som anses nödvändiga för att säkerställa generaldirektoratets förvaltning av de båda fonderna och det finns inga samlade anslag.

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5	År n+6
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda) HOME							
18 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	136	136	136	136	136	136	136
XX 01 01 02 (vid delegationer)	15	15	15	15	15	15	15
18 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)³⁸							
18 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier – totalt)	16	16	16	16	16	16	16
XX 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter vid delegationerna)	10	10	10	10	10	10	10

³⁸

CA= kontraktsanställd, INT= agency staff ("Intérimaire"); JED= "Jeune Expert en Délégation" (Young Experts in Delegations); LA= Local Agent; SNE= Seconded National Expert;

18 01 04 aa 39	- vid huvudkonto ret ⁴⁰	1 0	10	10	10	10	10	10
	- vid delegationer na	*	*	*	*	*	*	*
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik 13 01 04 02)								
TOTALT		Ej tillämpligt	Ej tillämplig t	Ej tillämplig t	Ej tillämpligt	Ej tillämplig t	Ej tillämplig t	Ej tillämpligt

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i den årliga anslagstilldelningen och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel. Belopp och fördelning kommer att justeras vid en eventuell externalisering till ett genomförandeorgan.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda vid huvudkontoret	De uppgifter som ska genomföras omfattar alla uppgifter som krävs vid förvaltningen av ett finansiellt program, såsom: - ge underlag för budgetförfarandet - föra en politisk dialog med medlemsstaterna - utarbeta årliga arbetsprogram/finansieringsbeslut, fastställa årliga prioriteringar och godkänna nationella program - förvalta nationella program, anbuds- och förslagsinfordringar samt efterföljande urvalsförfaranden - kommunicera med berörda aktörer (potentiella/faktiska stödmottagare, medlemsstater osv.) - utarbeta riktlinjer för medlemsstater - förvalta projekt, såväl operativt som finansiellt - genomföra kontroller, såsom beskrivs ovan (förhandskontroll,
--	---

³⁹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁴⁰ Inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

	upphandlingskommittén, efterhandsrevision, internrevision, räkenskapsavslutning) - räkenskapsföring - utveckla och hantera it-verktyg för förvaltning av bidrag och nationella program - övervaka och rapportera om måluppfyllelse, bl.a. i årliga verksamhetsrapporter och i rapporter som utarbetas av en delegerad utanordnare
Extern personal	Uppgifterna motsvarar dem som utförs av tjänstemän och tillfälligt anställda, utom i fråga om uppgifter som inte kan utföras av extern personal
Personal vid delegationerna	EU-delegationerna ska ha tillräcklig expertis på området inrikes frågor så att de kan följa upp genomförandet av politiken på inrikesfrågornas område, särskilt dess yttre dimension Denna expertis skulle kunna bestå av anställda vid Europeiska kommissionen eller vid Europeiska utrikestjänsten

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ☒ Förslaget/initiativet är förenligt med **nästa** fleråriga budgetram.
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁴¹

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- ☒ Förslaget innehåller bestämmelser om medfinansiering. Det är inte möjligt att ange det exakta beloppet. I förordningen anges de högsta medfinansieringssatserna uppdelade efter typ av åtgärder:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	

⁴¹

Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga inkomstsidan:	Disponibla anslag för det innevarande budgetåret	Förslaget eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁴²						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många kolumner som behövs för att visa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

⁴² När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbörds-kostnader.